

ეს მთავრობა ვით უკეთეს, ვინც დასაჯარო, სამედიკო, გამოცენა პარლამენტი სამოქალაქო მოვალეობით...

როსა ერი და ბერი 2

ერთად აბუგუნდება

ახლა ბერებმა ხმა ამოიღო და საზოგადოებას ნელ-ნელა იღვიძებს

ლევან ჩაჩუა: მიმდინარეობს სტრატეგიის სასამართლო-სტრუქტურის, იმ მოსაპარტილო-სტრუქტურის, რომლებსაც ეს გადაწყვეტილება მიიღო, იმ ფუნქციონირების, რომლებსაც სტრატეგიის «აიისას» იხმარებენ

გიორგი ახვლედიანი: ეს არ არის უკრაინის, ეს არის ჩვეულებრივი პარტიული ზონდარსაქმინა

ქართველი პოლიტიკოსები ბჭობდნენ და უარს მიუხედავად იხიროდა

მოსახლეობის «კანონიერი» ქარხანა 9

ასიათსოვით დაზარალებულ მოსახლეობას ხელისუფლების არსებითი წარმომადგენლებს ხმა არ ამოუღია

დომინიკო ლორთქიფანიძე: «ერთი მხარე დასჯის ჩვენს გვერდში, რომ «თავი დასრულდა» და მოჩვენებით, ხმა არ უნდა ამოვიღოთ»

14 რუსეთის მოკავშირეებს თავი მონარქისტს

Le Figaro: ევროკავშირი დასაქმებული და აღმოსავლეთით იხილება 11

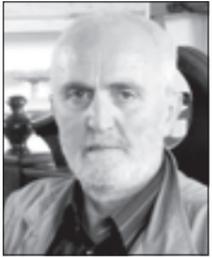

უკრაინის თამაშებზე მდგომარეობაზე 10

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საპატრიარქოს განცხადებამ სწორედ ტელევიზიულად წოდებულ სპეციალურ სერიალსა და, შესაბამისად, მათ შორის მდებარე სპეციალურ სერიალში გამოიხატა განსაკუთრებული ალფობიუმი — როგორ, პროვოკაციული კითხვების დასმას ვინაა ჩივის, ნეონაციონალური ტაძრის ეზოში შესვლა გვერდობა? დიახ, საპატრიარქოს განცხადების გარეშე ყველა მორწმუნის ვალი და უფლებაა, უფლის სახლის ტერიტორიიდან შხამის, გასლის, ბალღამის მთხეველი იქედნეს მიერ შობილთა გაქვეყნა და, თუ საჭირო შეიქმნა, გაპანლურებაც.

„საქართველო და მსოფლიოს“ წინა, 26-ე ნომერში გამოქვეყნებული სტატია საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ძალისხმევით ოსების მიერ დაკავებული ზაზა გახელაძის გათავისუფლების თემით დავასრულე — რა აღარ სცადა საქართველოს ხელისუფლებამ, ვის აღარ მიმართა ჩვენს „მეგობარ“ ე.წ. კოლექტიურ დასავლეთში აშშ-ის გავლენიანი კონგრესმენ-სენატორთა ჩათვლით, რომ კრემლზე ზემოქმედება მოეხდინათ და უკანონოდ დაკავებული ქართველი გაეთავისუფლებინათ, მაგრამ ამაოდ. გამოტანილი განაჩენის ძალით, ახალგაზრდა კაცს დარჩენილი სიცოცხლის ლამის ნახევარი ე.წ. სამხრეთ თვითღარიებული ოსეთის რესპუბლიკის ციხეში უნდა გაეტარებინა, მაგრამ ის, რაც ვერ შეძლო ჩვენმა „მეგობარმა“ კოლექტიურმა დასავლეთმა, კალმის ერთი მოსმით გადაჭრა 88 წლის მოხუცმა.

მისმა უწინდელსა და უნეტარესობამ, საპატრიარქოს კათოლიკოს-პატრიარქის ძალისხმევით ოსების მიერ დაკავებული ზაზა გახელაძის გათავისუფლების თემით დავასრულე — რა აღარ სცადა საქართველოს ხელისუფლებამ, ვის აღარ მიმართა ჩვენს „მეგობარ“ ე.წ. კოლექტიურ დასავლეთში აშშ-ის გავლენიანი კონგრესმენ-სენატორთა ჩათვლით, რომ კრემლზე ზემოქმედება მოეხდინათ და უკანონოდ დაკავებული ქართველი გაეთავისუფლებინათ, მაგრამ ამაოდ. გამოტანილი განაჩენის ძალით, ახალგაზრდა კაცს დარჩენილი სიცოცხლის ლამის ნახევარი ე.წ. სამხრეთ თვითღარიებული ოსეთის რესპუბლიკის ციხეში უნდა გაეტარებინა, მაგრამ ის, რაც ვერ შეძლო ჩვენმა „მეგობარმა“ კოლექტიურმა დასავლეთმა, კალმის ერთი მოსმით გადაჭრა 88 წლის მოხუცმა.

საჭირო შედეგს, რადგან ბანარ იცის მინისტრმა, რამხელა სისულელეს რამავს, მაგრამ რა ძნელა? ამ განაჩენი კომპიუტერული პროგრამის საპატრიარქოს პირველი დირექტორი რუსოფობიით არის ინფიცირებული. რუსოფობია კი უპირატესად დაავადებაა ბიზნის კატაბორიკის განაჩენის ძალით, ახალგაზრდა კაცს დარჩენილი სიცოცხლის ლამის ნახევარი ე.წ. სამხრეთ თვითღარიებული ოსეთის რესპუბლიკის ციხეში უნდა გაეტარებინა, მაგრამ ის, რაც ვერ შეძლო ჩვენმა „მეგობარმა“ კოლექტიურმა დასავლეთმა, კალმის ერთი მოსმით გადაჭრა 88 წლის მოხუცმა.

როსა ერი და ბერი ერთად აბუგუნდებას

ასლა ბერამ ხმა ამოიღო და, მგონი, საზოგადოებას ნელ-ნელა იღვიძებს

თუ საპატრიარქოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა უნდა, ეს მოხდება მხოლოდ რუსეთის კათოლიკოსის შიშისხმევით (და არა ჩვენი „მეგობარი“ კოლექტიური დასავლეთის რუსეთში წახვედრის განხორციელების შედეგად. ვერ ერთი იმიტომ, რომ, დიდი ხანია, რუსეთი არავის წახვდა აღარ ექვემდებარება; და მეორეც — უბრალო პატრიარქო ვერ გაათავისუფლა კოლექტიურმა დასავლეთმა და ცხინვალ-სოხუმის დაგვიბრუნებს?). ეს ნება კი მხოლოდ რუსეთის-საპატრიარქოს შორის მოლაპარაკებების შედეგად შეიძლება გამოვლინდეს. მოლაპარაკებების დაწყების დაწყების ძალისხმევით (თუ ასე თქმა უნდა) კი სწორედ მართლმადიდებლობა, ორ ეპარქიის შორის ეპარქიის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა უნდა მოხდეს. მოლაპარაკებების დაწყების ძალისხმევით (თუ ასე თქმა უნდა) კი სწორედ მართლმადიდებლობა, ორ ეპარქიის შორის ეპარქიის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა უნდა მოხდეს.

ყოველივე ზემოთ თქმულის მიუხედავად, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი დავით ზალკალიანი მაინც ამბობს, რომ „რუსეთს მანამდე არ დაველაპარაკებთ, სანამ იგი ოკუპირებული ტერიტორიებიდან სამხედრო ბაზებს არ გაიყვანს“, ე.ი., სოხუმ-ცხინვალს არ დაგვიბრუნებს. როგორ უნდა შეაფასო ასეთი იგავი უწინდელი სისულელე? მაგრამ მაინც ვეცადო — თუ სამხედრო ბაზები გაიყვანა და სოხუმ-ცხინვალს დაბრუნდა, მერა რაღა უნდა მოვალაპარაკოთ რუსეთს — სოხუმს ან მთლიანად კრახსოვარს მხარის დაბრუნებაზე? არ ვიცი, რადგან მინისტრის ასეთი განცხადება ანალიტიკის სფეროს სცდება და ცხონებული სპელია უპრაპობისაა. თუმცა ასეთ შემთხვევაში სახელგანთქმულ ფსიქიატრსაც კი შეიძლება, ვერაფერი გაეჩყო. ბოლოს და ბოლოს, რა უნდა ექნა, დამამშვიდებელი აბების მიცემის გარდა? არც ეს გამოიღებდა საქართველოსთვის

ებულ შეფასებებს და უსაფუძვლო ბრალდებებს, მიზანმიმართულად ამხინჯებენ ფაქტებს და ცდილობენ, პროვოკაციული კითხვებით წონასწორობა დააკარგვიანონ რესპონდენტს; შემდეგ კი კონტრესტად ამოგლეჯილი, დამონტაჟებული ისეთ სიუჟეტებს უშვებენ, რომ მაყურებელმა სასულიერო პირი მოძალადედ აღიქვას“, — ნათქვამია განცხადებაში... *საპატრიარქო უცხო ქვეყნების საელჩოებში და არასამთავრობო ორგანიზაციებში გააკრიტიკა და აღნიშნა, რომ „უხეშად ირღვევა რა ურუნალისტური ეთიკის ნორმები, საჯაროდ კვლავ ხდება დემონსტრირება ფსიქოლოგიური ძალადობის და სამოქალაქო მშვიდობისთვის ხელის შეშლა, რაც საელჩოებისა და არასამთავრობო სექტორისთვის რატომღაც შეუძნეველი რჩება“. განცხადებაში ასევე ნათქვამია, რომ სამხუაროდ, ზოგიერთი პოლიტიკური პარტიის წევრებიც ტოლს არ უდებდნენ მედიას ეკლესიის შეურაცხყოფასა და არეულობის შექმნას. *ტაძრის წინამძღვრებს შეუძლიათ, წერილობით მიმართონ ამა თუ იმ ტელევი-

ზის ხელმძღვანელობას და შეატყობინონ, რომ არ სურთ მათი ტელევიზიის ურუნალისტობის კომუნიკაცია, რადგან დამაბრკოლებელი გარემოებები ექმნებათ. ასევე, მიზანშეწონილია, შესაბამისი განაცხადი განთავსდეს ტაძრის ეზოს შესასვლელთან, — აცხადებენ საპატრიარქოში და დასძინენ, რომ „მოთხოვნის დაუკმაყოფილებლობის შემთხვევაში, მიმართვის საფუძველზე, პოლიციას ვეალენა, შეზღუდოს ამგვარი ურუნალისტობა თქვენს სივრცეში გადაადგილება“.

საპატრიარქოს განცხადებამ სწორედ ტელევიზიულად წოდებულ სპეციალურ სერიალსა და, შესაბამისად, მათ შორის მდებარე სპეციალურ სერიალში გამოიხატა განსაკუთრებული ალფობიუმი — როგორ, პროვოკაციული კითხვების დასმას ვინაა ჩივის, ნეონაციონალური ტაძრის ეზოში შესვლა გვერდობა? დიახ, საპატრიარქოს განცხადების გარეშე ყველა მორწმუნის ვალი და უფლებაა, უფლის სახლის ტერიტორიიდან შხამის, გასლის, ბალღამის მთხეველი იქედნეს მიერ შობილთა გაქვეყნა და, თუ საჭირო შეიქმნა, გაპანლურებაც.

საპატრიარქოს განცხადებამ სწორედ ტელევიზიულად წოდებულ სპეციალურ სერიალსა და, შესაბამისად, მათ შორის მდებარე სპეციალურ სერიალში გამოიხატა განსაკუთრებული ალფობიუმი — როგორ, პროვოკაციული კითხვების დასმას ვინაა ჩივის, ნეონაციონალური ტაძრის ეზოში შესვლა გვერდობა? დიახ, საპატრიარქოს განცხადების გარეშე ყველა მორწმუნის ვალი და უფლებაა, უფლის სახლის ტერიტორიიდან შხამის, გასლის, ბალღამის მთხეველი იქედნეს მიერ შობილთა გაქვეყნა და, თუ საჭირო შეიქმნა, გაპანლურებაც.

ბის“ ლიდერებიც საუბრობენ. მმართველი გუნდის დედაქალაქის მერობის კანდიდატმა პასა კალაქამ ხელახლა წარდგენისას ურუნალისტობაზე ძალადობა დაგმო, თუმცა იქვე თქვა, რომ „ხშირად ვისმენთ სხვადასხვა ტელევიზიული ადამიანების დამცირებას, ცილისწამებას, მათ ბულინგს მხოლოდ და მხოლოდ განსხვავებული პოლიტიკური შეხედულებისა თუ სხვა ნიშნის გამო. ფსიქოლოგიური ძალადობა არანაკლები ბოროტებაა, რომელიც, სამხუაროდ, წლების განმავლობაში ხდებოდა ჩვენს საზოგადოებაში“. ზემოთქმული იმას ნიშნავს, რომ საპატრიარქო, დედაქალაქში ბოიკოტი გამოუცხადა ე.წ. ლიბერალურ ტელევიზიებს, მაგრამ ეს მოხდა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ეკლესიას შიგნიდან თუ გარედან აშკარად შეუტყეს, მაგრამ სად იყავით მაშინ, როდესაც „მეუფე“ პატრიარქი ისე შეურაცხყო, რომ იმ სიტყვების დანერგა შეუძლებელია — არადა, წმინდა სინოდმა ეს არამზადა არ განკვეთა ეკლესიიდან — მხოლოდ მსახურების უფლება შეუჩერა(!). თუმცა, სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს და ახლა საზოგადოებას ერთ ბოიკოტს გავახსენებ, რომელიც ბევრს არ ახსოვს. ეს იყო ნაცების ზეობის ფაზა, როდესაც საქართველოში გადრი პატრიარქი მხოლოდ მათხეველი იქედნეს მიერ შობილთა გაქვეყნა და, თუ საჭირო შეიქმნა, გაპანლურებაც. საპატრიარქოს განცხადებამ სწორედ ტელევიზიულად წოდებულ სპეციალურ სერიალსა და, შესაბამისად, მათ შორის მდებარე სპეციალურ სერიალში გამოიხატა განსაკუთრებული ალფობიუმი — როგორ, პროვოკაციული კითხვების დასმას ვინაა ჩივის, ნეონაციონალური ტაძრის ეზოში შესვლა გვერდობა? დიახ, საპატრიარქოს განცხადების გარეშე ყველა მორწმუნის ვალი და უფლებაა, უფლის სახლის ტერიტორიიდან შხამის, გასლის, ბალღამის მთხეველი იქედნეს მიერ შობილთა გაქვეყნა და, თუ საჭირო შეიქმნა, გაპანლურებაც.

დავით მხიბია

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რას მივანეროთ, რომ 2024 წლისთვის გასაკეთებელმა განაცხადმა მოულოდნელად 10 წლით გადაინია და „ევროპეიზაციის“ (საოცარი ტერმინია) გეგმა 2031 წლამდე გაგრძელდა?!

წინასწარჩვენოდ ყველა ხელისუფალი, როგორც წესი, ნათელ მომავალს ხატავს და ისეთ არარეალურ დაპირებებს იძლევა, მისი შესრულება, ქართულ კი არა, წამყვანი ევროპული ქვეყნის ეკონომიკას გაუჭირდება.

„წარმოგდგენთ ინფრასტრუქტურისა და რეგიონების 10-წლიანი განვითარების გეგმის პრეზენტაციას. ჩვენი გეგმის მიხედვით, მომდევნო 10 წლის განმავლობაში დაახლოებით 32 მილიარდი ლარი დაიხარჯება ინფრასტრუქტურისა და რეგიონების განვითარებაში. 32 მილიარდი ლარი, როგორც მოგეხსენებათ, მოხმარდება რეგიონების განვითარებას, ინფრასტრუქტურას, გზებს, ხიდებს, წყალს იმისთვის, რომ რეალურად ყველა მუნიციპალიტეტში შეიქმნას მთლიანი სურათი, მთელი ქვეყნის მასშტაბით და რეალურად, ეს უნდა იყოს ევროპეიზაციის, განახლების, მოდერნიზაციის გეგმა“.

ბიანი ნევრობისთვის და ვემზადებით 2024 წელს ოფიციალური განაცხადის გასაკეთებლად, — ეს განცხადება იმავე ღირებულებას მას შემდეგ გაკეთა, როცა პრემიერ-მინისტრად მეორედ წარადგინეს და პარლამენტში საკუთარი გეგმები გააცნო კანონმდებლებს.

გამოდის, მომდევნო ათი წლის განმავლობაში მუნიციპალიტეტებში დაახლოებით 44 მილიონი ლარი დაიხარჯება. რას ნიშნავს ეს? მარტივად აგისხნით: მუნიციპალიტეტების მხოლოდ 15%-ს თუ ექნება წლიურად 44-მილიონიანი ბიუჯეტი. დანარჩენებს ამ თანხაზე გაცილებით ნაკლები და რიგ შემთხვევებში ამ თანხის მესამედზე არ აქვთ. გამოდის, ხელისუფლება აპირებს მომდევნო ათი წლის განმავლობაში ყოველწლიურად თითო მუნიციპალიტეტს ბიუჯეტის ოდენობის თანხა დაუმატოს პროექტების განსახორციელებლად. ამას დაუმატეთ უშუალოდ მუნიციპალიტეტების ბიუჯეტი და ისლა დაგვრჩენია, ბოლო ხმაზე ვიყვიროთ — გვეშველა! არა, არ გვეშველა. 32 მილიარდი ქვეყნის ამჟამინდელი ბიუჯეტის ორი წლის თანხაა და ფიზიკურად ვერ აიტანს ამხელა ხარჯს. გამოდის, ხელისუფლება ისევ ცრუობს და რატომღაც ამას ისევ არჩევნების წინ აკეთებს. რაც უფრო მასშტაბური და არარეალურია ტყუილი, მით ადვილად იჯერებს ხალხი და ახლა საკმე სწორედ ამ შემთხვევასთან გვაქვს — 32 მილიარდი. მით უმეტეს იმ ფონზე, როცა მსოფლიომ მიახლოებოდა კი არ იცის, პანდემიის გამო როდის დაუბრუნდება ძველ დღის წესრიგს, ასეთი თამამი განაცხადის გაკეთებას ევროპის წამყვანი ქვეყნებიც კი ვერ გარისკავდნენ, მაგრამ ძალის თავი სწორედ ევროპაშია დამარხული.

რა გამოდის? პრემიერი კვარტალში ერთხელ იმის მიხედვით ცვლის გადაწყვეტილებას, როგორც სჭირდება? აბა, რას მივანეროთ, რომ 2024 წლისთვის გასაკეთებელმა განაცხადმა მოულოდნელად 10 წლით გადაინია და „ევროპეიზაციის“ (საოცარი ტერმინია) გეგმა 2031 წლამდე გაგრძელდა?!

ერთი თაობა დაახლოებით 30 წელს მოიცავს და სწორედ ეს არის მანძილი საქართველოსა და ევროკავშირს შორის. ე.ი., უახლოესი 30 წლის განმავლობაში ევროკავშირის ოფიციალურ ნაპირგზაზე პრეზენტაცია არ უნდა გვქონდეს და ეს ყველაფერი ჩვენი ვეროპეიზაციის, განახლების, მოდერნიზაციის გეგმა“.

ქართული პოლიტიკოსები ბჭობდნენ და შარლ მიშელი იხინოდაო

32 მილიარდი! — ეს დაპირება მალე დალევს ჩაილუჩის წყალს

უახლოესი 30 წლის განმავლობაში ევროკავშირის ოფიციალურ ნაპირგზაზე პრეზენტაცია არ უნდა გვქონდეს და ეს ყველაფერი ჩვენი ვეროპეიზაციის, განახლების, მოდერნიზაციის გეგმა“.

მიშელმა, ალბათ, არ იცის, რომ პოლიტიკური თაობების ცვლილებას მეტი დრო სჭირდება. სულ ერთი და იგივე სახეები ტრიალებენ პოლიტიკაში და ასე განსაჯეთ, რამდენიმე ისეთი პოლიტიკოსიც არის, პირველი მოწვევის პარლამენტში რომ იყო წამოსკუბებული და დღესაც პარლამენტშია ან მთავარ საკანონმდებლო ორგანოს კენჯიდან იხევს. მათ კი, ვისაც ასაკმა (ზოგს მიქელ-გაბრიელმა) უნია, ყველაფერი გააკეთეს იმისთვის, რომ პოლიტიკაში გამოთავისუფლებული ადგილი თავიანთ შვილებს გადაულოცონ, რადგან ჯერჯერობით ასეა — საქართველოში პოლიტიკაში არ უნდა გვქონდეს და ეს ყველაფერი ჩვენი ვეროპეიზაციის, განახლების, მოდერნიზაციის გეგმა“.

საგარეო დოქტორ მიშელმა არც ის იცის, რომ რეგიონების მოსახლეობის უმრავლესობის მთავარი პრობლემა 24-საათიანი წყალმომარაგებაა. ძველია, ევროპელს აუხსნა, რომ ქვეყანა, რომელსაც მთავარ პარტნიორობას ეფიცებოდა ვერ უზრუნველყოფს; სოფლების უდიდეს ნაწილში, საერთოდ, წყალგაყვანის გარეშე არ არის, მოსახლეობა წყაროს წყლით საზრდოობს. შორს ნახვლა არ გინდათ, აგერ, თბილისის შემოგარენი ავიღოთ — რუსთავი, მარნეულის, გარდაბანი, მცხეთა... 24-საათიანი წყალმომარაგება ყველგან პრობლემა

და მოსახლეობის მთავარი მოთხოვნაა, თუმცა... თურქი, წყლის ცენტრალური მიწები საზოგადოებრივი მფლობელობაში გადავიტანოთ, დარაბებით, ციმა-ტყვიანად.

საქართველოში პოლიტიკაში ქარბი ბიზნესი არ არსებობს და, თუ გინდა, მილიონარი უსწრაფესად გახდება, პოლიტიკაში მოსვლა უნდა სხადო. კოდა, სდილოგან, ბატონო, სდილოგან და შედეგად ხეხლითა და მახვილით ინარჩუნებენ თანამდებობას, ადამიანებს გვაგებენ გადავლით, დარაბებით, ციმა-ტყვიანად

ქლორის საშინელი სუნით და გამო აქვსო. მაგრამ მონათველას იმეც ეს ურჩევნიან და მერა რა, თუ ქლორი ჯანმრთელობისთვის სასურველი არ არის, სასამართლოდ, მძიმე მონათველა გამოირიცხოს. 30 წლის განმავლობაში ყველა ხელისუფლება წლიდან წლამდე იმას ამტკიცებს, რომ ყველაფერს აკეთებს მოსახლეობის ყოფის შესამსუბუქებლად, მაგრამ ჯერჯერობით შედეგი გვაქვს წული. ახლა არ თქვამთ, 24-საათიანი ელექტრო და გაზომარაგება ხომ გააქვთ? მაღლობა რუსეთს, რადგან ენერგომთარაგებლების უდიდესი წილი სწორედ რუსეთიდან მოდის და, როგორც უნდა ვატირებოთ ეს ფორმულა, არაფერი არ შეიცვლება. თავის დროზეც მოილოდა რუსეთიდან, მაგრამ იმხანად ფულს არ ვიხდიდით და, როგორც კი გადახდა დაეწყეთ, გვეშველა. სამაგიეროდ, ფულს ვიხდიდით, მაგრამ 24-საათიანი წყალმომარაგება საქართველოს მასშტაბით ვერ გვაკეთებთ, არც ინტერნეტში ყველგან, რაც იმას ნიშნავს, რომ მოსახლეობის მოტყუება მარტივია და ისინი რეალობას მონყვეტილი არიან. როგორ გგონიათ, ასეთი ძველანა 2024 წელს გასვლას კარს ევროკავშირში? საგარეოდ, სწორედ ამას მიხვდა ირაკლი ღარიბაშვილიც და ვადა ათი წლით გადაინია. ხომ ყველასთვის ცხადია, რომ არც ღარიბაშვილი იმეცა მომდევნო ათი წლის განმავლობაში პრეზენტაცია არ უნდა გვქონდეს და არც, ქართული ოცნება“ — ხელისუფლების სათავეში. კოდა, ჩაილუჩის წყალს დალევს ეს დაპირება და შედეგად გვეტყვიან: ჩვენ რომ ვყოფილიყავით, გააკავითაღლით, ახლავეც არ გააკავით. არადა, ყველა, აბსოლუტურად ყველა პრემიერს ჰქონდა განვითარების გეგმა, რომელსაც მისი მემკვიდრე იხუნებდა და ცვლიდა; ცვლიდა ყველა მიმართულებით და ყველაზე მძიმედ ეს განათლებების სისტემაზე აისახა. სხვის დანერჩლ გეგმას კი არა, აბერ, ღარიბაშვილმა თანხის დანერჩლს გადამტყვიანია, პირველი ჯარბი რომ წარადგინა და ახლა ალბათ მოედნობა, რომ თუ პრემიერობის პირველ ნრეზე დაწერილმა გეგმამ (მაშინაც ათწლიანი გეგმა იყო) ვერ გააძარტოლა, რატომ და როგორ გააძარტოლებს ახალი გეგმა? თუმცა, კიდევ ვიმეორებთ, ამის მომკითხავი, ათი წლის შემდეგ კი არა, გაისად არ იქნება არავინ და ისტორიას შემორჩება ისტორიული რიცხვი — 32 მილიარდი!

ბესო ბარბაქაძე

„ამ გაუმონარ კალაძობას, გულინებსა და სიბიჭებს, იმას, რასაც ახლა აკეთებენ „ნაცთელევიზიები“, საერთო არაფერი აქვს ჟურნალისტიკასთან. ეს არ არის ჟურნალისტიკა და არავინ ამ ქვეყანაში, მით უმეტეს ახალგაზრდა თაობამ — მოსწავლეებმა და სტუდენტებმა, რომლებიც მომავალში აპირებენ ჟურნალისტიკას, არ უნდა იფიქრონ, რომ ნამდვილი მედია ასე უნდა მუშაობდეს“.

გიორგი აბგლედიაძე:

ეს არ არის ჟურნალისტიკა, ეს არის ჩვეულებრივი პარტიული ზონდარსაქმიანობა

მას შემდეგ, რაც „ერთიანმა ნაციონალურმა მოძრაობამ“ უცხოეთიდან დაფინანსებულ სხვადასხვა ლგბტ ორგანიზაციასა და გვიმემორანდუმზე ხელმოწერა 15 „პროდასავლურ“ პარტიასთან ერთად „ტვ პირველის“ ოპერატორის, ალექსანდრე ლაშქარავას, ტრადიციული ქვეყანაში არეულობის მოსაწყობად ვერ გამოიყენა, ხოლო დასავლეთისგან საკამარისი მხარდაჭერა ვერ მიიღო (რაც შარლ მიშელის ჩამოსვლის მერე განსაკუთრებით ნათლად გამოჩნდა), მისი ოთხი პარტიული ტელევიზია — „რუსთავი 2“, „ტვ პირველი“, „მთავარი“ და „ფორმულა“ პოლიტიკური დივერსიების 24-საათიან რეჟიმში გადავიდა. ჟურნალისტიკაზე წოდებული მიკროფონიან-კამერიანი პროვოკატორები პროვოკაციას პროვოკაციაზე და „სანახაობას სანახაობაზე“ აწყობენ, მათ შორის პარლამენტში პლენარულ სხდომებზე, მთავრობის კანცელარიაში, სამინისტროებში, სასამართლო დარბაზებში, ეკლესიებში წირვის დროს, ეპარქიებში და ა.შ.

აც საერთო არაფერი აქვს ნამდვილ, ობიექტურ ჟურნალისტიკასთან. — სოციალურ ქსელებში უკვე იმაზეც მსჯელობენ, საერთოდ, არიან თუ არა ისინი ჟურნალისტები და უნდა მოეხსენიონ თუ არა მედიის წარმომადგენლებად... — ამ ფსიქოზში, ჩემდა გასაკვირად, ჩართულნი არიან უფროსი თაობის ადამიანებიც და მათზე ნამდვილად ვერ ვიტყვი, რომ ჟურნალისტები არ არიან, მაგრამ ახალგაზრდა თაობას, 20 წლამდე ბავშვებს, რომლებიც საბარცხვინოდ იძვებიან, კიდევ ბავშვობაში, არანაირი პავშირი მედიასა და ჟურნალისტიკასთან ნამდვილად არ აქვთ. ისინი, ჩემი აზრით, ნამდვილი ჟურნალისტიკის მოძრაობის მხარდგამნი არ არიან.

ტირიკული სტუნაობა ტრიპუნაზე და კრუნჩხვები ჟურნალისტიკა არ არის, ისინი სარიოზულად შიშობენ. ყოველ შემთხვევაში, ასე თავისუფლად ვეღარ განაგრძობთ ამ მარაგს და დარწმუნებული ვარ, თქვენც ვეღარ განაგრძობთ. იგივე ის რიშვიტი და კინონებებიც ვერ განაგრძობთ იმიტომ, — არიან, საბარცხვინოში თავისუფალ მედიანს კარადებს არ აქვს... — დღეს აქვს რამე აზრი მათ მიერ მოწოდებული პროვოკაციების? მუშაობს ეს საზოგადოებრივი მედიის მხარდგამნი? — ალბათ, კი და მე ამაში გასაკვირს ვერაფერს ვხედავ.

«ვისუკავ, რომ ხელისუფლება დადგას თავის სიბაღაზე, ამის ნიშნები უკვე არის ღარიბაშვილის მხრიდან და, არათუ გაუკლვს ამ ყველაფერს, არამედ ნელა და ნელა დასტრუქნილი კალაქი. აი, ეს შეიძლება იყოს ერთადერთი გარანტი იმისა, რომ ქვეყანამ გაიბარჯვოს და გაიბარჯვოს იმ მარაგზე, რომელსაც ჰქვია «ნახარკობა», თავის მედიანდარებთან ერთად»

ზონდარსაქმიანობა, რომელიც შეუძლებელია თავისი ტელევიზიები და თვითონვე შეარსდეს ჟურნალისტიკად. ამ გზით ცდილობენ, მიიღონ ხელშეწყობა და მადონის მანტიას ამოფარებულად არსებობენ. არსებობს ანტიპროვოკაციის მონაცემები... ისინი ინტერვიუების ჩანერას კი არ ცდილობენ, არამედ რესპონდენტების ნყობილებიდან გამოყვანას. ეგებ ვინმე ნერვებმა უმტყუნოს, ეგებ ვილადაც ჟურნალისტზე დალადაობის ბრალდება „აპკიდონ“ და მერე ამაზე ერთი ამბავი ატყუნოს. აი, ეს არის მათი ამოცანა. ამიტომ მიდიან ყველაზე უმცირესობაზე, რას-

ნენ ამ ადამიანების მოქმედებას. სხვანაირად ჩვენ, უბრალოდ, ვერ შევძლებთ და მით უფრო კანონში ვერ შევიტანთ ისეთ ცვლილებას, რომელიც ჟურნალისტს აუკრძალავს იდეალური შეკითხვის დასმას... — მედიანდარებანი ციციები დაკვირვებას უწყვილებენ? — ამით, რას ცოტას, სერიოზული ზემოქმედება მოხდება, რა თვალსაზრისით, იცით? თუ ვინმეს საქართველოში ვერ კიდევ აქვს წარმოდგენა, რომ ვაიმე, ესენი რა მაგარ რაღაცებს აკეთებენო, ეს წარმოდგენები საბოლოოდ დაიშხვრება. თუ გვარამიას ეტყვიან, მბაბლითად, რომ არა, ბატონო, თქვენი ის-

საზოგადოება, ისევე, როგორც ეკლესია, აღნიშნულ ქმედებებს ვერაფერობით ითმენს, ითმენს მათ შორის 5 ივლისს პარლამენტის წინ აღმართული წმინდა ნინოს ჯვრის მოგლევების პროვოკაციულ მუქარებსაც (ეს მუქარა უკვე რამდენიმეჯერ გაისმა სოციალურ ქსელებში); ითმენს ხელისუფლებაც და პირადად პრემიერმინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილი, რომელიც, მსგავსად სხვა მაღალი თანამდებობის პირებისა, 5 ივლისს შემდეგ ლგბტ-ლიბერალებმა სამიზნეში ამოიღეს, თუმცა, მიუხედავად თმენისა, რაც დრო გადის, პროვოკაციები ხშირდება და კიდევ უფრო უხეშ ფორმებს იღებს... — რა მიზანს ემსახურება „ტვ პირველის“, „რუსთავი 2“-ის, „ფორმულას“ და „მთავარის“ ბოლოდროინდელი ქმედებები და ვინ ან რა ძალები დგანან მათ უკან — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ჟურნალისტიკა და მედიანდარების ექსპერტი ბიორბი ახვლედიანი.

— ბატონო გიორგი, ბოლო პერიოდში ოთხი ლიბერალური ტელევიზია — „ფორმულა“, „ტვ პირველი“, „მთავარი“ და „რუსთავი 2“ ყველაზე ირად ცდილობს დაძაბულობისა და არეულობის პროვოცირებას ქვეყანაში, რაც გამოიხატება იმაში, რომ ფუნდამენტალურად დასავლურ ჟურნალისტიკასთან, მინისტრებს, სასულიერო პირებს და ა.შ. რა მიზანს ემსახურება ეს ქმედებები, რეალურად რა სურს ამ ხალხს? — უწინარესად, ალბათ, უნდა ვთქვათ, რომ ამ გაუგონარ ძალადობას, ბულინგსა და სიგაფეებს, იმას, რასაც ახლა აკეთებენ „ნაცტელევიზიები“, საერთო არაფერი აქვს ჟურნალისტიკასთან. ეს არ არის ჟურნალისტიკა და არავინ ამ

პოლიტიკურ ემულონებში არიან სუბიექტები, რომლებიც „ნაცმოდრობის“ ნებისმიერ პოლიტიკურ დივერსიას კბილებით იცავენ. ეს ადამიანები ხელისუფლებას მუდმივ წინააღმდეგობას აქცევენ ხან სანქციების მუქარით, ხან დაფინანსების შეწყვეტით და ა.შ. მზად არის ამჟამინდელი ხელისუფლება, გაუძლოს ამ წინააღმდეგობას? — ეს ამ შემთხვევაში არ არის იდეოლოგიური პრობლემა. ეს არის ფინანსურად მოტივირებული კონტრეპროდუქტიული თავიდან ბოლომდე, რომელიც ყოველთვის ჩანდა და დღესაც ჩანს ძალიან ნათლად... — გინდათ, თქვათ, რომ ნაციონალური ამ ხალხს ფულს უხდით მხარდაჭერას და ხელისუფლების კრიტიკაში? — დარწმუნებული ვარ, სხვათა შორის, თავის დროზე, როცა დეპუტატი ვიყავი და ბიუჯეტს ვკითხულობდი, ნათლად ვხედავდი, რომ ხელისუფლება და კონკრეტულად უშიშროების საბჭო, რომელსაც იმხანად ბიბო ბოქორია ხელმძღვანელობდა, 2 მილიონით ინყებდა წელს და ამთავრებდა 25-ით. რომ ვკითხულობდი, საიდან მოვიდა ეს თანხა-მეთქი დაფინანსებაში, როცა, თავდაპირველად, სულ 2 მილიონი იყო, გვეუბნებოდნენ: „საიდუმლო ინფორმაციაა“. რა თქმა უნდა, ჩვენ ვხვდებოდით, რომ ეს ფული სხვადასხვა ფონდებიდან, მათ შორის, პრაქტიკულად ნათლად დაფინანსებული ნიშნის ფონდიდანაც მოდიოდა და ხმარდებოდა სწორედ ამ რიშვიტს, შავინიშნის, ბრაიზებისა თუ კინონებების ჰონორარებს... აი, ეს იყო რეალურად და მერე ეს დაფინანსება მთლიანად მათთვის დაფინანსდა. — არც ისე დიდი ხნის წინ, მათი ზემოქმედება საკმარისი აღმოჩნდა, რომ ხელისუფლებას ციხიდან გამოემუშავებინათ პარლამენტზე ტურმის მიმართული, ოქროსფერი და ბიუჯეტის 52 მილიონი ლარის მიმტაცებელი უგულავა... — ეს ნამდვილად იყო ამ ხელისუფლების სისუსტე, მაგრამ დღეს ვის ურჩევთ, რომ ხელისუფლება და დედამისი თავის სიბაღაზე, ამის ნიშნები უკვე არის ღარიბაშვილის მხრიდან და, არათუ გაუკლვს ამ ყველაფერს, არამედ ნელა და ნელა დასტრუქნილი კალაქი. აი, ეს შეიძლება იყოს ერთადერთი გარანტი იმისა, რომ ქვეყანამ გაიბარჯვოს და გაიბარჯვოს იმ მარაგზე, რომელსაც ჰქვია «ნახარკობა», თავის მედიანდარებთან ერთად.

სხვანაირად, ისინი არ გაჩერდებიან და უფრო დიდი მასშტაბით განაგრძობენ მანქანობასა და დესტაბილიზაციის მცდელობებს... — ესაუბრა ჯაბა შვანიძე

«ჩვენ ვხვდებით, რომ ეს ფული სხვადასხვა ფონდიდან, მათ შორის, პრაქტიკულად ნათლად დაფინანსებული ნიშნის ფონდიდანაც მოდიოდა და ხმარდებოდა სწორედ ამ რიშვიტს, შავინიშნის, ბრაიზებისა თუ კინონებების ჰონორარებს... აი, ეს იყო რეალურად და მერე ეს დაფინანსება მთლიანად მათთვის დაფინანსდა. — არც ისე დიდი ხნის წინ, მათი ზემოქმედება საკმარისი აღმოჩნდა, რომ ხელისუფლებას ციხიდან გამოემუშავებინათ პარლამენტზე ტურმის მიმართული, ოქროსფერი და ბიუჯეტის 52 მილიონი ლარის მიმტაცებელი უგულავა... — ეს ნამდვილად იყო ამ ხელისუფლების სისუსტე, მაგრამ დღეს ვის ურჩევთ, რომ ხელისუფლება და დედამისი თავის სიბაღაზე, ამის ნიშნები უკვე არის ღარიბაშვილის მხრიდან და, არათუ გაუკლვს ამ ყველაფერს, არამედ ნელა და ნელა დასტრუქნილი კალაქი. აი, ეს შეიძლება იყოს ერთადერთი გარანტი იმისა, რომ ქვეყანამ გაიბარჯვოს და გაიბარჯვოს იმ მარაგზე, რომელსაც ჰქვია «ნახარკობა», თავის მედიანდარებთან ერთად.»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ოსტაქვანა გამოუვა

ჯერ ჩამოხვდება. აი, ისე, თავსხმა წვიმის წინ რომ იცის თბილისში. არავის გაჰკვირვებია, ივლისი ახალი დამდგარი იყო და ზაფხულის წვიმების სეზონს ჯერ არ გადაეწეო. გაკვირვება მაშინ დაეცყოთ, შუადღე შუალამედ რომ იქცა. დაბნელდა. განა მარტო დაბნელდა, საოცარი, ჯერარსმენილი ხორხოცი გაისმა, ჯოჯოხეთის დასახასიათებლად რომ გამოდგებოდა, ისეთი — ქვესკნელიდან აღმოსკდარი და საშინელების მომასწავებელი....

დაფრთხა ხალხი. უთავბოლოდ და უგზო-უკვლოდ გარბოდნენ ადამიანები სახლებსკენ.

— ბირთვული ომი დაიწყო!
— იყვირა ვიღაცამ.

— როგორც ჩანს, ამერიკელებმა რუსეთი დაბომბეს! — ვარაუდობდა მეორე.

— ჩვენკენაც მოფრინავენ ამერიკული რაკეტები! — ამტკიცებდა მესამე.

ხმაურმა იმატა. მერე ძლიერმა ქარმა დაუბერა, რომელიც ქარიშხალში გადაიხარდა და ცოტა ხანში ისეთ გრიგალად იქცა, თბილისელებს აქამდე რომ არ ენახათ. სადღაც, ქალაქის განაპირას ავარდნილმა ქარბუქმა სახლებს თვალის დახამხამებში ახადა სახურავები. სულ მალე სხვა მხარესაც იგივე განმეორდა. მერე ქალაქის ცენტრში დატრიალდა და რუსთაველის პროსპექტზე, მარქსიზმ-ლენინიზმ-სტალინიზმის ყოფილი ინსტიტუტის ტერიტორიაზე აშენებულ ყველაზე მაღალ და უსახურ ნაგებობას, ირიბად დაჭრილი ჩემის ყელს რომ წააგავს, შუშის ფილები ისე შემოაფლითა, თითქოს შებოლილი „ტარანი“ ბასრი დანით ქერცლიგან გაასუფთავესო. შემდეგ კი ისეთი წვიმა დაუშვა, რომ რამდენიმე წუთში ყველა ქუჩა მდინარის კალაპოტად იქცა....

ცოტა ხანში სახლების სახურავები ლამურებით დაფრინავდა ქალაქის თავზე. ფესვებიანად მოთხრილი უზარმაზარი ხეებითა და ამოყირავებული ავტომობილებით გაივსო არემარე. ყველა მხრიდან მომდინარე ნიაღვარს ადამიანებისა და ცხოველების გვამები მოჰქონდა. არავინ იცის, რამდენ ხანს გრძელდებოდა ეს ჯოჯოხეთი, წამი წუთს უდრიდა, წუთი — საათს, საათი — დღე-ღამეს.... ქარიშხალი ერთბაშად ჩადა, დელგმა და ხმაურიც ისევე მოულოდნელად შეწყდა, როგორც დაიწყო. ჯოჯოხეთის გადარჩენილებში ასეთ შემთხვევაში ბუნებრივად დარჩენილნი, დიდი თუ პატარა, მფრთხალი თუ გულადი, ჯანსაღი თუ ხეიბარი ცნობისნაღობი გარეთ გამოიყვანა და ქუჩაში დააყენა. თვალეებს არ უჯერებდნენ — ჯოჯოხეთი, რომელიც ცოტა ხნის წინათ ზესკნელიდან და ქვესკნელიდან ერთდროულად იღვრებოდა, კამკამა ცას შეეცვალა. თითქოს იმის ნიღვა არ სურთ, მინაზუ რაც ხდებო, ხალხს თავი მაღლა აედირა და, გაოცებული, მონმენდელი ცას მიმტერებოდა, სულ რამდენიმე წუთის წინათ წარღვნიდა და ქვეყნის წაღვეკით რომ იმუქრებოდა.

უცებ, საიდანაც მჭკერე საყვირების ხმა გაისმა, ცაზე კი პატარა, ბელურის სიდიდის შავი ნერტილი გამოისახა, რომელიც მაღლიდან ეშვებოდა და თანდათანობით იზრდებო-

და. მოზეიმე საყვირების ხმას მალე მთელი სიმფონიური ორკესტრი აჰყვა. ქორალი ტრაგიკულ მაჟორში უღერდა. ციდან დედამიწისკენ მომავალი სხეულიც იზრდებოდა, დიდდებოდა და მისი უცნაური კონტურებიც თანდათან იკვეთებოდა. ჩასაბერი ინსტრუმენტები ბოლო ხმაზე შექმნენ, ვილინოები და ვილონ-ჩელები თითქოს ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ მელანქოლიით გაჯერებულ ხმათა გამოცემაში, მუდამ მოზეიმე ვალტორნები და ტრომბონები ზედმეტად მყვირალა საყვირების ფორტისიმოში გადაზრდილ ხმებს ისე აძლიერებდნენ, რომ მთელი ქალაქი ზანზარებდა, გულგია, მაგრამ ყოველთვის ხმაურიანი და მოურიდებელი დასარტყამი ინსტრუმენტები ქუხდნენ. აჰა, უზარმაზარი წინწილებიც მთელი ძალით შუასკდნენ ერთმანეთს და გუნდისა და ორკესტრის აპოთეოზამდე მისულ ბოლო აკორდზე ციდან მინისკენ დაშვებული უზარმაზარი და უცნაური სხეულიც ზედ ქალაქის თავზე შექმნდა.

— აააჰ! — ერთბაშად აღმობდა ხალხს.

თბილისის თავზე შიშველი, უზარმაზარი ვარდისფერი უკანალი ეკიდა. ეს არ იყო მთლიანი ადამიანი. ეს ადამიანის ნაწილი იყო — უკანა ტანი, რომლის სქესი არ იკითხებოდა. მხოლოდ წარმოუდგენელი სიდიდის დუნდულები და ანუსის ხვრელი ჩანდა, რომელიც მთელ ქალაქს ქოლგასავით ეხურა. გაუგონარი შეურაცხყოფისგან გაოგნებული ხალხი ახალი, უფრო დიდი უბედურების მოლოდინში გაირიხდა.

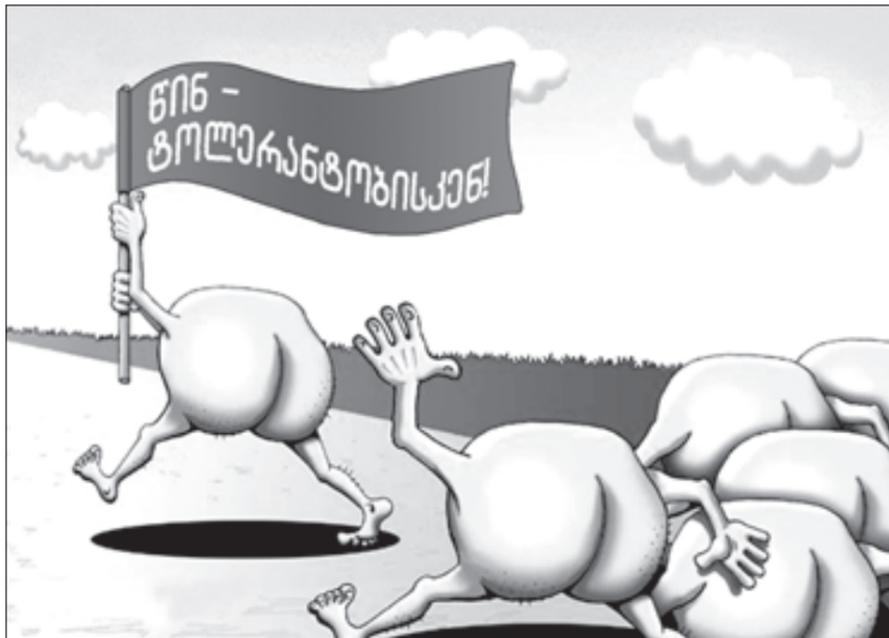
წამის წინათ მოგუგუნე ორკესტრი და გუნდი დუმდა და, გამაყრუებელი ხმაურის შემდეგ ერთბაშად ჩამოვარდნილი სიჩუმე სიტუაციას შემზარავად დაბადდა. ავსიმომასწავებელი დუმილი დიდხანს გაგრძელდა, შაერში კი შიშველი დუნდულად ირწვინდა და ლილივგვრელად ადამიანის მოდგმისთვის, ერთი მხრივ, ასე საბედისწეროდ თავგზის ამბებზე და დაწყევლვლად-დაგმობილი, მაგრამ, მეორე მხრივ, ასე საჭირო და მოუცილებელი ნაწილი მისივე სხეულისა... უცებ ხალხი შეჩოჩქოლდა, ზოგი მარჯვნივ შებრუნდა, ზოგი მარცხნივ, მერე კი ყოველგვარი მოძრაობა შეწყდა და სამარისებური სიჩუმე ჩამოვარდა. ქალაქის მთელი მოსახლეობის მზერა ერთ ნერტილს მიეყინა...

ორად გაყოფილ ხალხს შორის მოხდენილი ნაბიჯებით მომავალი ქალბატონი გამოჩნდა, რომელსაც წითელ კაბაზე თეთრი, გრძელი მოსასხამი ემოსა. სადად, მაგრამ გემოვნებით დავარცხნილი შავი თემბი თეთრად მოქათქათო პირისკანსა და მწვანედ მო-

თბილისის თავზე შიშველი, უზარმაზარი ვარდისფერი უკანალი ეკიდა. ეს არ იყო მთლიანი ადამიანი. ეს ადამიანის ნაწილი იყო — უკანა ტანი, რომლის სქესი არ იკითხებოდა. მხოლოდ წარმოუდგენელი სიდიდის დუნდულები და ანუსის ხვრელი ჩანდა, რომელიც მთელ ქალაქს ქოლგასავით ეხურა.... გაუგონარი შეურაცხყოფისგან გაოგნებული ხალხი ახალი, უფრო დიდი უბედურების მოლოდინში გაირიხდა.

ჯადო

პალარი კვარცხელიას კულისისტური ნერილე. საავტორო გვირგი

გასმული სიმშვიდით წარმოთქვა:

— გული მიგრძნობს, რომ ენის გარყვნა და ეს უბედურება, დღეს რომ დაგვატყდა თავს, ერთმანეთთან მჭიდრო კავშირშია, მაგრამ ახლა ნუ ვიდავებთ ამაზე. არავითარი ეჭვის შეტანა არ შეიძლება იმაში, რომ ეს რუსული პროვოკაციაა. ამ საზიზღარ ქმედებას ჩვენ ღირსეული პასუხი უნდა გავცეთ.

აქ ოდნავ შეყოვნდა, თავის ამაღლას გადახედდა და ბრძანების კილოთი წარმოსთქვა: — უშიშროების, თავდაცვისა და შინაგან საქმეთა მინისტრებს მიხმეთ!

რამდენიმე წამის შემდეგ ქალბატონის წინაშე, რომელსაც ქვეყანასა და ხალხზე პასუხისმგებლობა ეკისრა, სამხედრო წესით გაჭიმული სამი მინისტრი იდგა.

— პროვოკაციის შესახებ, რომელიც ამ მოვლენასთანაა

ტოლარანტოვითა და მიგტაველოვით განთქმული თბილისელები ერთგვარი სიბრალულის ბრძოლით შეწყვიტდნენ ადამიანებს, როგორც მთელი ხსოვრება ღვარდის მიერ მოვლენილი სასჯელის საუნიელი დაგდა უნდა ეტაკაინათ. ხალხს ის უკვირდა, ეს ხოლვის შეილაბი გათთვის განგაბის მიერ თავსდატახილი უბედურების გამო შეუნახულნი რომ არ ჩანდნენ, პირიქით, ამაყოფდნენ კიდეც, რადგან სასხილოდ და საპარხხილოდ ისინი მიჩნდნენ, ვინც ღვარდის დაწესებულს, ტრადიციად ქაულსა და აქლასიის მიერ ნაქალაქებ წესებს მიღებდა

ლივლივე თვალეებს შარავანდედებით ედგა და სადღეოფლო იერს სძენდა. უკან მხლებელთა რამდენიმეკაციანი გუნდი მოჰყვებოდა. მაღალი, დაკუნთული, ერთნაირად ჩაცმული და სასიამოვნო გარეგნობის ახალგაზრდების თანხლება პერსონის მაღალ მნიშვნელობას უსვამდა ხაზს. ყველაფერი იმაზე მიაწინებდა, რომ ეს სწორედ ის ქალბატონი იყო, რომელსაც ქვეყანასა და ხალხზე პასუხისმგებლობა ეკისრა. ქალბატონი შეჩერდა, ირგვლივ მიმოიხედა, ოდნავ შემალბებული ადგილი შეიგულა და სწორედ იქ შემოგდა. საკუთარი ამალა ირგვლივ შემოეხვია. ქალი ახლა გაცილებით მაღალი გამოჩნდა, ვიდრე სინამდვილეში იყო. მან შუასაუკუნეების ევროპულ დიდგვაროვანთა მზერა მოავლო ხალხს, სახეზე ხელოვნური, მაგრამ დამწუხრებული გამომეტყველება აიფარა და ამაყად განაცხადა.

— ნუ გეშინიათ, მოვედი!
— უჰ, — შვეებით ამოისუნთქა ხალხმა.

— ბატონებო და ქალბატონებო, ჩვენი ქალაქი და მთელი ჩვენი სამშობლო მძიმე გან-

საცდელის წინაშე აღმოჩნდა. ჩვენ ჯერ კიდევ არ ვიცით, რასთან გვაქვს საქმე, ბუნებრივ კატასტროფასთან თუ ისეთ გლობალურ პროვოკაციასთან, რომლის მსგავსის წარმოდგენა არავის შეეძლო. მე პირდაპირ ვიტყვი: ის, რასაც ჩვენ ამჟამად თბილისის თავზე ვხედავთ, თითოეული ჩვენგანის შეურაცხყოფაა. მე რე რა, თუ სიტყვებს, როგორებიცაა „თითოეული“ და „შეურაცხყოფა“, უმრავლესობა დამახინჯებულად ვწერთ და წარმოუქვამთ, მიუხედავად ამისა, ხომ მაინც ქართველები ვართ...
აქ ოდნავ აირია და ბორძიკი იწყო: — დიახ, მეგობრებო... აი, თუნდაც თანხმობის გამო მხატველი ეს ლამაზი სიტყვაც — „დიახ“, სადღაც დაგვეკარგა და ერთმანეთს ასეთ შეტყობინებებს ვუგზავნი — OK, თუმცა ეს რა შუაშია... მიუხედავად ამისა, მაინც ქართველები ვართ, ამის თქმა მინდა და ახლა ეს, რაც ჩვენ თავზე დავახურეს, ეს ეროვნული სულის შეურაცხყოფა არ არის?! თქვენ გეკითხებით, მეგობრებო, ეს ჩვენი ისტორიის, ჩვენი ტრადიციების, ჩვენი კულტურის შებილწა

არ არის?! ეს ჩვენი ათასეულისასწოვანი ქალაქის შეურაცხყოფა არ არის?!
— შეურაცხ-ოფა, შეურაცხ-ოფა! — ახმაურდნენ ერთნი.
— შეურაცხ-ოფა, შეურაცხ-ოფა! — ხანს აძლევდნენ მეორენი.
— ასე არაფერი გამოგვივა, მეგობრებო, აკი გითხარით, შეურაცხ-ოფა-მეთქი.
— კარგი, გეყოფათ! — წერვებმა უმტყუნა ვიღაცას. იგი ხალხს გამოეყო და მოსაუბრებთან შორიასხლოს შედგა. — რა დროს გრამატიკის გაკვეთილებია? იხახონ „თვითეული“ და „შეურაცხყოფა“, ბოლოს და ბოლოს, დემოკრატია ვაშენებთ. ასეც რომ არ იყოს, ხომ უნდა მივხვდეთ, რომ ქართველები ამ ორი სიტყვის სწორად წარმოთქმას ვერასოდეს შეუძლებთ... ქალაქი მინასთან არის გასწორებული, თავზე რაღაც უბედურება გვაქვს ჩამოშობილი, ჩვენ კი ქართული ენის გრამატიკაზე ვლაპარაკობთ, საოცარია, პირდაპირ! თეთრმოსასხამიანი ქალბატონი, რომელსაც ამ ქვეყანასა და ხალხზე პასუხისმგებლობა ეკისრა, შეჩქვიფდა, მაგრამ თავი შეიკავა და ხაზ-

დაკავშირებული, — მარჯვენა ხელის საჩვენებელი თითი ზემოთ აღმართა, — ზუსტად ინფორმაცია მჭირდება! — უშიშროების მინისტრს მიმართავდა. შემდეგ მინაგან საქმეთა მინისტრზე გადავიდა, — სასწრაფო ზომები გაატარეთ, რომ ქალაქში მაქსიმალურად დაიცვათ წესრიგი, არ დაუშვათ, ქურდობის, ყაჩაღობისა და მაროდრობის ფაქტები.
ბოლოს თავდაცვის მინისტრს მიუბრუნდა: — ამ საშიშნელებას, რომელიც ქალაქის თავზე კიდა, რაკეტა ესროლოთ!
— რაკეტა? — შეცბა მინისტრი.
— დიახ, ამერიკელების მიერ ნატოსთან საერთო წრთვის ჩასატარებლად ქართული არმიისთვის ახლახან გადმოცემული რაკეტა.
— არის, უფროსო, ვესროლოთ ამერიკული რაკეტა!
— მოითმინეთ, — კვლავ ჩაერია საუბარში უშიშროების მინისტრი, რომელიც ქალბატონისკენ გადაიხარდა და ყურში ჩასჩურჩულა, — არავითარი, ამერიკული რაკეტა!
— ვითომ, რატომ? — შეცბა ბრძანებების გაცემის ემხმი შესული ქალბატონი. ▶

«მსოფლიოსა და ადამიანთა შორის»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თბილისის თავზე დაკიდებული უზარმაზარი ვარდისფერი უკანალი შეირხა და, თითქოს ტორტი დაჭრესო, ჩვეულებრივი ზომის უამრავ უკანალად დანაწილდა. უცნაური და მხიარული ლივლივით წამოვიდნენ ისინი ციდან, დაეშვნენ ადამიანთა სიმაღლეზე და ხალხისთვის გაუბეზარი პერჩევით ჩაანაცვლეს ზოგიერთი ადამიანის თავი.

— იმიტომ, რომ თბილისის თავზე ჩამოკიდებული უკანალისთვის ნასროლი რაკეტა, ბოდიშს გიხდით უხეშად ნათქვამისთვის, ჩვენ არ მოგვხდეს... უკანალიში.

— რას გულისხმობთ? — ნითელკაბიანმა და თეთროსას-ხამიანმა ქალბატონმა თვალი თვალში გაუყარა მინისტრს, რომელიც ქვეყნის მეთვლიყობის მინისტრად იწოდებოდა.

— დადასტურებით ვერ ვიტყვი, მაგრამ გონივრული ეჭვი მაქვს, რომ ეს მინისტრი, — ნარბები მალა აზიდა მინისტრმა, — იმავე ქვეყნის მიერ მონაწილეობის პირობებისაა, რომელიც ქვეყნის რაკეტის სროლასაც ვუპირებთ.

ქალს პირკატა ეცა. ნათქვამით შეძრწუნებულმა, უმიშროების მინისტრს გენერლის მუნდირის სახელოზე ნაავლო ხელი და ღონივრად მოქაჩა.

— რატომ ფიქრობთ, რომ თქვენს ამ ეჭვში რამე გონივრული ურევია?

— დღევანდელი დასავლური იდეოლოგია სწორედ „უკანალის ფილოსოფიით“ რომ არის ნასაზრდოები, მთელმა მსოფლიომ იცის. სხულის ამ ნაწილს რაც უკავშირდება, ყველაფერი დასავლეთიდან მოდის.

ქალს მწარე პასუხის გაცემა უნდოდა, მაგრამ ხმა ყელში გორგალივით გაეჩხირა. თვითონაც ვერ გაეგო, ეს გაკვირვებისგან დემარტა თუ გაბრაზებისგან. ნერწყვი გადაყლაპა, ტურნები ენით დაისველა და ძლივს ამოისინა:

— ეს შეუძლებელია, გესმით? შეუძლებელი!

შემდეგ თავდაცვის მინისტრისკენ მიტრიალდა: — ამოგდეთ თავიდან რუსეთის სპეცსამსახურებში შეთხზული ზღაპრები და ბრძანება შეასრულეთ. ესროლეთ რაკეტა!

— არის, უმადლესო მთავარსადამირო!

გენერალმა საფეთქელთან მიტანილი გაშლილი ხელის მტყუნის ჩამონვევა ვერ მოასწრო, რომ ქალბატონმა, რომელსაც ქვეყანასა და ხალხზე პასუხისმგებლობა ეკისრა, მის მიერვე გაცემული ბრძანება შეეცვალა.

— მოიცადეთ, არ ესროლოთ რაკეტა, დაფიქრებისთვის დრო მჭირდება!

იმედგაცრუებული და უნუგემოდ დარჩენილი ხალხი ახმაურდა, ერთმანეთში აირია და ისე დატრიალდა, როგორც წყალდიდობისას გაჩენილი ღრმა მორევი ატრილებს ხოლმე ათასგვარ ნივთსა და ქუჩებს. იტრიალეს, იტრიალეს და სიბერისგან წელში მოხრილასა და დაუძლურებულ თეთრწყვრა მოხუცს შემოეხვივნენ.

— დამშვიდობ, ნუ დელავთ... — თითქმის ჩურჩულით წარმოსთქვა მოხუცმა, — დიდ სინანულთან ერთად დიდი დაფიქრებაც გვმართებს, უფალი მონყალა... ახლა მე ნავალ და, სანამ დავბრუნდები, ფეხი არავინ მოიცვალოს, უფალი

მონყალა... ჯორჯოზე მჯდარს, წამოდგომა გაუჭირდა. ხელი შეაშველეს და წამოაყენეს. ხელ-ჯოხს დაყრდნობილმა ხალხს შეეფლო მზერა, მერე ცას აზხედა, პირველი გადაისახა და ერთხელ კიდევ წარმოსთქვა: — უფალი მონყალა!

ორი ახალგაზრდა ამოუდგა მხარში.

— ნაგვიყვანე, — სთხოვეს.

— წამოდით, — დართო ნება მოხუცმა.

დიდხანს უცდიდნენ. დაღამდა. ხალხი დაღლილობისა და ნერვიულობისგან მისავათებელი იყო, თუმცა ადგილიდან არავინ იძროდა. მთვარე არ ამოსულა. უფრო სწორად, ამოვიდა, მაგრამ თბილისის თავზე ჩამოხვრილი, უზარმაზარი, შიშველი უკანალი ეფარებოდა და მისი სხივები მინაზე ვერ აღწევდა. ჩვეულებრივზე მეტად ბნელი იყო. მობილური ტელეფონების ეკრანებით ანათებდნენ წყვილად.

ამ დროს ტელეკამერებითა და მიკროფონებით შეიარაღებული ახალგაზრდა გოგო-ბიჭები ხმაურით შემოცვივდნენ. დადლილ ადამიანებს ტელეკამერების კაშკაშა შუქს სახეში მიანათებდნენ, მსხვილი ხედვებით უღებდნენ და ერთმანეთისგან განსხვავებული ლოგოებით აჭრულებულ მიკროფონებს პირში ჩრიდნენ.

— რატომ ხართ შეკრებილი, რას აპროტესტებთ? — მიადგა ლოკებჩაცვენილსა და ჩიატანის მამაკაცს ვინრო ჯინსებში ძლივს ჩაკეცილი ყმაწვილი.

— მართალი ხართ, ჩვიდმეტი საუკუნეა, ქრისტეს ჯვარზე ლოცულობს, ამიტომ საქართველოზე მხოლოდ უფლის მადლი გადმოვა და სხვა არაფერი. ეს... ეს ციდან არ ჩამოსულა, ამ მოვლენას ცასთან ნუ აკავშირებთ!

— არავითარი ფაქტი ეს არ არის. თქვენ ცდილობთ, რომ ცა და ეს მოვლენა ერთმანეთთან დააკავშიროთ, მაგრამ არაფერი გამოგივათ, ცა სინამდვილეა, სინათლეა, იდუმალევა! — გაღიზიანდა რესპონდენტი.

— რატომ ღიზიანდებით? ციდან ღმერთისა და ანგელოზების ლოდინში სანამდე უნდა იყოთ, ხომ ხედავთ, უფლის მადლის ნაცვლად შიშველი უკანალი რომ მოგვევლინათ იქიდან?

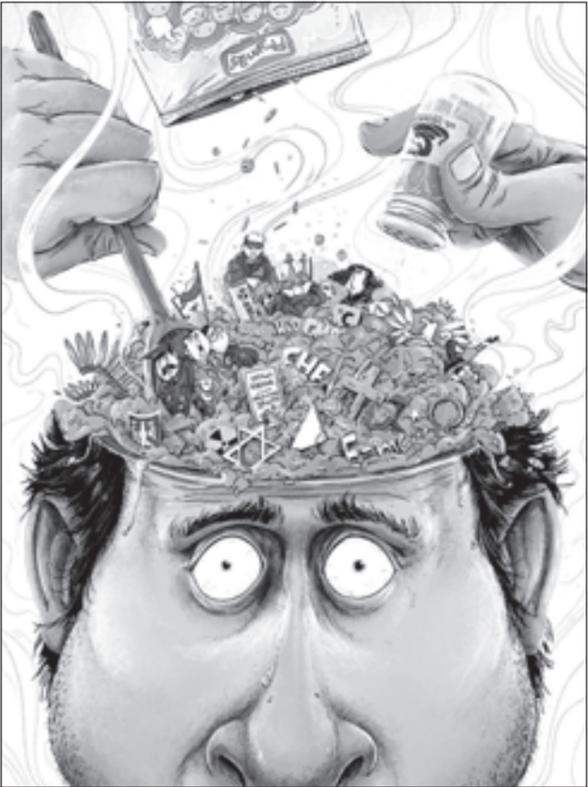
— თავი დამანებეთ! — უმწეოდ გაასავსავა ხელები მოთმინებიდან გამოსულმა მოქალაქემ, — ქართველი ხალხი, ჩვიდმეტი საუკუნეა, ქრისტეს ჯვარზე ლოცულობს, ამიტომ საქართველოზე მხოლოდ უფლის მადლი გადმოვა და სხვა არაფერი. ეს... ეს ციდან არ ჩამოსულა, ამ მოვლენას ცასთან ნუ აკავშირებთ!

— მართალი ხართ, ჩვიდმეტი საუკუნეა, ქრისტეს ჯვარზე ლოცულობს, ამიტომ საქართველოზე მხოლოდ უფლის მადლი გადმოვლენას ელოდებით, მაგრამ ჩვიდმეტი საუკუნის შემდეგ დედაქალაქის თავზე მიშველი უკანალი დაეშვა. ეს ხომ ფაქტია?

— არავითარი ფაქტი ეს არ არის. თქვენ ცდილობთ, რომ ცა და ეს მოვლენა ერთმანეთთან დააკავშიროთ, მაგრამ არაფერი გამოგივათ, ცა სინამდვილეა, სინათლეა, იდუმალევა! — გაღიზიანდა რესპონდენტი.

— თქვენ გინდათ თქვით, რომ უკანალი ღმერთის მიერ შექმნილი არ არის? — უფრო ნალისტი ექიდნურად იღიმოდა და მოსაუბრეს გამომწვევად მისჩრებოდა თვალბში. ლოკებჩაცვენილი, ჩია მამაკაცი გაფითრდა, ერთბაშად ხმა წაერთვა და მუხლები აუკანკალდა. რომ არ წაქცეულა...

ის, რას ჩვენს თავს ხედავს, სსჯალია, როგორც დავისსხუკათ. თუ გვიდა, რომ ქალაქი სსჯალისგან ვინსნათ, ერთადერთი გამოსავალი გვაქვს. უნდა გავაჩივროთ და ვაგვილოთ ის ადამიანები, როგორც უზალოდ იმსახურებენ სსჯალს. ისინი ხოტანი არიან, აგვარა გვიკის შთაგაჭდილაას ჩინიან. ამ ადამიანებს თუ გავაჩივრებთ და ვაგვალთ, თბილისის ხიდან მოიხსნება ჯაღო, როგორც გავაქვს. იგი იმ ადამიანებზე გადანაწილდება, თბილისელებს მძივ სოფაუი ჩათკვას რომ ხდილოგან

ლაქემ, — ქართველი ხალხი, ჩვიდმეტი საუკუნეა, ქრისტეს ჯვარზე ლოცულობს, ამიტომ საქართველოზე მხოლოდ უფლის მადლი გადმოვა და სხვა არაფერი. ეს... ეს ციდან არ ჩამოსულა, ამ მოვლენას ცასთან ნუ აკავშირებთ!

— მართალი ხართ, ჩვიდმეტი საუკუნეა, ქრისტეს ჯვარზე ლოცულობს, ამიტომ საქართველოზე მხოლოდ უფლის მადლი გადმოვლენას ელოდებით, მაგრამ ჩვიდმეტი საუკუნის შემდეგ დედაქალაქის თავზე მიშველი უკანალი დაეშვა. ეს ხომ ფაქტია?

— არავითარი ფაქტი ეს არ არის. თქვენ ცდილობთ, რომ ცა და ეს მოვლენა ერთმანეთთან დააკავშიროთ, მაგრამ არაფერი გამოგივათ, ცა სინამდვილეა, სინათლეა, იდუმალევა! — გაღიზიანდა რესპონდენტი.

— თქვენ გინდათ თქვით, რომ უკანალი ღმერთის მიერ შექმნილი არ არის? — უფრო ნალისტი ექიდნურად იღიმოდა და მოსაუბრეს გამომწვევად მისჩრებოდა თვალბში. ლოკებჩაცვენილი, ჩია მამაკაცი გაფითრდა, ერთბაშად ხმა წაერთვა და მუხლები აუკანკალდა. რომ არ წაქცეულა...

ტები ქათმებივით აკრიახდნენ:

— გვიცემენ!
— გვირტყამენ!
— ძალადობენ!

ხალხმა მართლა გაინია მათი მიმართულებით და დაინწყო ცემა-ტყემა.

— გადაიღეთ! დააფიქსირეთ! — ყვიროდნენ და კიოდნენ ჟურნალისტები. გავრეშებული ხალხი, პოლიცია, კამერამომარჯვებული ოპერატორები, ტინკებივით აქეთ-იქით მოხტუნავე ჟურნალისტები და სასწრაფო დახმარების მედპერსონალი ერთმანეთში აირია. ღამე ჯოჯოხეთს დაემსგავსა...

თეთრწყვრიანი მოხუცი მხოლოდ გამთენიისას გამოჩნდა, როდესაც ვნებათა დღევა დამცხრალი იყო. იგი ხალხის ნინაშე წარდგა. აქეთ-იქით ის ორი ახალგაზრდა ედგა, თან რომ გაიყოლა. არ უთქვამთ, სად გაატარეს ღამე, ან ვის შეხვდნენ, არც ის, ვისი სახელით ლაპარაკობდნენ.

— ცოდვემა და უგუნურებამ დაამძიმა თბილისი, — მშვიდი ხმით დაიწყო მოხუცმა. გამხდარი სახის ფონზე არაპროპორციულად დიდი თვალებით ეკლესიათა კედლებზე გამოსახულ წმინდანებს ჰგავდა, — ის, რაც ჩვენს თავს ხდება, სასჯელია, რომელიც იფრინებს მისთვის. თუ გვიინა, რომ ქალაქი სასჯელისგან ვინსნათ, ერთადერთი გამოსავალი გვაქვს. უნდა გავემიჯნოთ და ვამხილოთ ის ადამიანები, რომლებიც უშუალოდ იმსახურებენ სასჯელს. ისინი ხოტანი არიან, მაგრამ იფრინებს შთაბეჭდილებას ქმნიან. ამ ადამიანებს თუ გავემიჯნებით და ვამხელთ, თბილისის ციდან მოიხსნება ჯაღო, რომელიც გვაქვს. იგი იმ ადამიანებზე გადანაწილდება, თბილისელების მძივ ცოდვაში ჩათრევას რომ ცდილობენ.

— ეგ როგორ უნდა მოხდეს? — დაინტერესდა ვიღაც.

— საითხის ასეთი გადაწყვეტა თუ მისაღება, ხალხის ნება თუ ასეთია, დანარჩენი თავისთავად მოხდება.

— მისაღება, მისაღება! — აგუგუნდა ხალხი.

— აღსრულდეს ნება ღვთისა! — პირველი გადაისახა და ცისკენ ლაპყრო ნათელმხილვით თვალები თეთრწყვრა მოხუცმა.

გადანერვა ხალხმა პირველი და იხილა სასწაული... თბილისის თავზე დაკიდებული უზარმაზარი ვარდისფერი უკანალი შეირხა და, თითქოს ტორტი დაჭრესო, ჩვეულებრივი ზომის უამრავ უკანალად დანაწილდა. უცნაური და მხიარული ლივლივით წამოვიდნენ ისინი ციდან, დაეშვნენ ადამიანთა სიმაღლეზე და ხალხისთვის გაუბეზარი პერჩევით ჩაანაცვლეს ზოგიერთი ადამიანის თავი.

ინათა...

ქუჩებში გამოფენილ ხალხში ის ადამიანებიც ჩანდნენ, რომლებსაც მხრებზე, იქ, სადაც აქამდე თავი ედგათ, ახლა პატარა, შიშველი, ვარდისფერი უკანალი ჰქონდათ მორგებული. სქესი არ ეტყობოდათ, როგორც იმ უზარმაზარ უკანალს, ცაზე რომ ეკიდა წელან, მხოლოდ დუნდულები და ანუსის ხერეული უჩანდათ. დადიოდნენ ეს ადამიანები ქალაქში, თავიანთ თანამოქალაქეებსა და თანამოძმეთა შორის, ანუსის ხერელით იყურებოდნენ, ანუსის ხერელიდან ესმოდათ, ანუსის ხერელით სუნთქავდნენ, ანუსის ხერელით ჭამდნენ და სავამდნენ და ანუსის ხერელითვე აზროვნებდნენ.

ტოლერანტობითა და მიმტეველობით ვანთქმული თბილისელები ერთგვარი სიბრალულის გრძნობით შეჰყურებდნენ ადამიანებს, რომლებსაც მთელი ცხოვრება ღმერთის მიერ მოვლენილი სასჯელის საშინელი დამლა უნდა ეტარებინათ. ხალხს ის უეკირდა, ეს ცოდვის შვილები მათთვის განგების მიერ ნაქადაგებელი უბედურების გამო შენუხებულნი რომ არ ჩანდნენ, პირიქით, ამაყობდნენ კიდევ, რადგან სასაცილოდ და სამარცხვინოდ ისინი მიაჩნდათ, ვინც ღმერთით დანესებულს, ტრადიციად ქცეულსა და ეკლესიის მიერ ნაქადაგებ ნესებს მისდევდა. მათ ჰომოსექსუალთა ამორიკული და ევროპული ორგანიზაციებიდან მალაღობის სტიქნიდები და უნიშნეს და თავს (უკაცრავად, უკანალს) ბედნიერად გრძნობდნენ. დანარჩენი თბილისელები კი დადიოდნენ — ზოგი უმუშევრად და უხელოვანად, ზოგი შეურაცხყოფილად მწირი პენსიის ამარა დარჩენილი, მაგრამ თავს იმით ინუგეშებდნენ, რომ უზარმაზარი, შიშველი, ვარდისფერი უკანალი აღარ ეკიდა თბილისის თავზე. მის ნაცვლად ზაფხულის განახნახებული მზე ბარჩხალვდა, რომელიც არამხოლოდ წყალდიდობისა და ქარიშხლის მიერ, არამედ, უწინარეს ყოვლისა, ადამიანური უგუნურების გამო დანგრეულ და გაუბედურებულ ქალაქს იმედის სხივებს ჰუფენდა.

ხალხი დაღლილობისა და ნაკვირვალისგან მისაათიჯული იყო, თუმცა ადგილიდან არავინ იძროდა. მთვარე არ ამოსულა. უფრო სწორად, ამოვიდა, მაგრამ თბილისის თავზე ჩამოხვრილი, უზარმაზარი, შიშველი უკანალი ეფარებოდა და მისი სხივები მინაზე ვერ აღწევდა. ჩვეულებრივზე მეტად ბნელი იყო. მობილური ტელეფონების ეკრანებით ანათებდნენ წყვილად.

გაეროების მსხვერპლი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გუნებრივი აირის მილსადენზე ამერიკულ-გერმანული გარიგების შედეგების გამოცხადების წინ აშშ-ის ადმინისტრაციამ რეკომენდაციის სახით მიუთითა კიევს, ხმაური არ აეტიხა „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის გარშემო, გაიდენმა კი განაცხადა, რომ პროექტი 99%-ით არის შესრულებული და მისი შეჩერება შეუძლებელია.

აშშ-მა და გერმანიამ განაცხადეს, რომ დაინტერესებულნი არიან „ბუნებრივი აირის ტრანზიტი უკრაინის გავლით გაგრძელდეს 2024 წლის შემდეგ“. გერმანია ვალდებულია „დაიცვას ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის ენერგეტიკული პაკეტის ყველა პუნქტი, რათა უზრუნველყოს მესამე მხარის ხელმისაწვდომობა“. აქ იგულისხმება, რომ მილსადენში შეიძლება გაიაროს არა მხოლოდ რუსულმა ბუნებრივმა აირმა.

უკრაინამ უნდა გამოიყენოს ყველა ხელმისაწვდომი ბერკეტი უკრაინისა და რუსეთს შორის ბუნებრივი აირის ტრანზიტის შესახებ ხელშეკრულების 10 წლით გასაგრძელებლად. მათ შორის, დანიშნოს წარმომადგენელი ამ მოლაპარაკებების მხარდასაჭერად, რომელიც უნდა დაიწყოს არაუგვიანეს 1 სექტემბრისა.

ამერიკულ-გერმანულ დოკუმენტში კონკრეტულად არ არის სიტყვად არც ერთი ნათქვამი, როგორ უნდა აიძულონ დასავლელმა მოკავშირეებმა „გაზპრომმა“, 10-წლიანი ხელშეკრულება გააფორმოს კიევთან. ამ გარემოების შესაძლებულებლად გამოცხადდა უკრაინისთვის „მწვანე“ ენერგეტიკის მხარდაჭერის შესახებ. გერმანია შექმნის 1 მლრდ დოლარის „მწვანე“ ფონდს, მაგრამ თვითონ ამ ფონდში ჩადებს ძალიან მცირე თანხას — 175 მლნ დოლარს, ხოლო, კიდევ ვის მოუხდება კიევის დახმარება ფულით, გაურკვეველია.

ბუნებრივი აირის მილსადენზე ამერიკულ-გერმანული გარიგების გამოცხადების წინ აშშ-ის ადმინისტრაციამ რეკომენდაციის სახით მიუთითა კიევს, ხმაური არ აეტიხა „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის გარშემო, გაიდენმა კი განაცხადა, რომ პროექტი 99%-ით არის შესრულებული და მისი შეჩერება შეუძლებელია.

რჩება შთაბეჭდილება, რომ კიევის რეჟიმს მსოფლიოში ანგარიშს არავინ უნებს. ეს აღიარა თვით უკრაინის საგარეო

რეო საქმეთა ყოფილმა მინისტრმა პავლე კლიმენჩუკმა, რომელმაც თქვა, რომ ქვეყანა „თამაშგარე მდგომარეობაშია“ და „არ არის არათუ შედეგის, არამედ პროცესის ნაწილი“, ეს კლიმენჩუკმა მხოლოდ ახლა შეამჩნია.

ოპოზიციურმა პლატფორმამ „სიცოცხლისთვის“, თავის მხრივ, განაცხადა: „**ჩაქვინსკი და მისი უნიჭო მთავრობა უნდა გადადგას უკრაინის მთავარი ენერგეტიკული აქტივის დანარჩენის გამო, აგრეთვე, მრავალი წლის განმავლობაში უზარმაზარი ეკონომიკური დანაკარგებისა და ძველსა და ახალს შორის სტრატეგიული პოლიტიკის განადგურების გამო**“. ყველაფრის მიუხედავად, უკრაინაში პოლიტიკური ძალების განლაგების გათვალისწინებით, კიევის რეჟიმის ალტერნატივა ჯერჯერობით არც ისე ადვილი მოსაძებნია.

უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის მრჩეველმა **მიხაილ პოდკოლიაქმა** გერმანიასა და ამერიკის შეერთებულ შტატებს შორის შეთანხმებას „ჩარჩო“ ხელშეკრულება უწოდა. თითქოს ყველაფერი იმაზე დამოკიდებული, კონკრეტულად „როგორი ნაბიჯებით შეიძლება გამოცხადებული პუნქტები“, მაგრამ უკრაინის არაფრის იმედი არ უნდა ჰქონდეს. **ჯო გაიდენმა თავისი შესვლასთან დაკავშირებით უკრაინის პრეზიდენტს უკრაინის პრეზიდენტთან შეხვედრა გოლო ადგილზე გადასწია — ვაშის**

უკრაინა თამაშგარე მდგომარეობაში

აშშ-მა გერმანიასთან ერთად დაიწყო უკრაინის პრობლეების მოგვარება უკრაინის გარეშე, კერძოდ, გუნებრივი აირის მილსადენ «ჩრდილოეთის ნაკადი-2»-ზე გერმანიისა და უკრაინის შორის არსებული უკრაინისთვის არსებული პრობლემების შესახებ.

საზღვარგარეთელ პოლიტიკოსებს მოეზრდათ კიევის ტყუილები, უკრაინის ფინანსთა მინისტრ სერგეი მარჩენკოს განცხადებამ, საერთაშორისო დონაზე უკრაინის მიერ მოლაპარაკებები წარმატებით მიმდინარეობს, თვითონ

სავალუტო ფონდში გამოიწვია გაოცება. საერთაშორისო სავალუტო ფონდის კომუნიკაციების დეპარტამენტის დირექტორმა ჯერი რაისმა, რომელიც შეცბუნებას ძლივს მალავდა, კიევს პირდაპირ განუცხადა, რომ „პროგრამის

ნებონი დიდხანს ატანა რაზა თეთრი სახლის მეთაურისა და უკრაინის პრეზიდენტის შეხვედრას, ყოყმანოვანად — ივნისში დაინიშნა თუ აზვისტოს დასაწყისში, საბოლოოდ კი შეხვედრა 30 აპრილს დაინიშნა.

ამ თარიღისთვის ბუნებრივი აირის მილსადენის მშენებლობა საბოლოოდ დასრულდება, ხოლო კონგრესი 20 სექტემბრამდე არ დადგება იქნება, შედეგად ზელენსკის აშშ-ში ვიზიტი სარგებელს ვერ მოიტანს. როგორც უკრაინელი პოლიტოლოგი **ვიტალი ბაქა** ამბობს, „ზელენსკის ვიზიტები ჰგავს პოლიტიკურ ტერორიზმს. ბევრი სხვადასხვა დაპირებაა, საბოლოოდ კი არაფერი ხდება“.

პირველი გადახედვის დასასრულებლად ზოგიერთ სხვა სფეროში დიდი პროგრესია აუცილებელი“.

უკმაყოფილება ვერ დამალეს ვაშინგტონშიც ბაიდენსა და ზელენსკის შორის უკრაინისთვის ნატოში შესვლის სამომავლო გეგმის მიცემის შესაძლებლობაზე სატელეფონო საუბრის თავისუფალი ინტერპრეტაციის გამო. ვაშინგტონის კიდევ უფრო მეტი უკმაყოფილება გამოიწვია სამხრეთი საკონტაქტო ჯგუფის მოლაპარაკებებისას უკრაინის დელეგაციის სპიკერ ალექსეი არესტოვიჩის განცხადებამ, რომ აშშ-ის პრეზიდენტის გუნდში უკრაინის საკითხზე განხილვები ხდება და, თუ დასავლეთი არ გაითვალისწინებს უკრაინის ინტერესებს, ქვეყანა ნაფა აღმოსავლეთისაკენ — ჩინეთის, თურქეთის, ვიეტნამის, გაერთიანებული არაბული საამიროებისა და სხვა ქვეყნების მხარეს.

ზოგიერთი პოლიტოლოგის აზრით, დასავლეთში ზელენსკის გუნდი შეიძლება „არასერიოზულ ადამიანებად“ ჩათვალოს, თუმცა რატომ შეიძლება უკრაინის პრეზიდენტის გარემოცვას, დიდი ხანია, ასეთად მიიჩნევენ, ხოლო შიში იმის გამო, რომ „უკრაინა შეიძლება, თამაშში არ ჩაერთოს“, დავიანებულია. უკრაინა, კარგა ხანია, თამაშგარე მდგომარეობაშია.

rusdozor.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ბიორაზი განაჩინილიაქმა

აშშ-სა და გერმანიის შორის 21 ივლისს მიღწეული შეთანხმების შედეგად ვაშინგტონში უარი განაცხადა პროექტ „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ისთვის წინააღმდეგობის შექმნაზე და დათანხმდა მის საბოლოო რეალიზაციას. გერმანიის კანცლერ ანგელა მერკელისთვის, რომელმაც შეძლო გააფორმებული წინააღმდეგობის

განსხვავებული თვალსაზრისი აქვთ რიგით გერმანელებს, რომლებმაც მერკელი „მოქალაქეების გადასახადების არასწორად ხარჯვაში“ დაადანაშაულეს. „ეს შეთანხმება აჩვენებს,

რიგით გერმანელებს არ სურთ უკრაინის «მწვანე» ენერგეტიკის დაფინანსება

როგორი მნიშვნელობა აქვს გერმანიას, როგორც უახლოეს პარტნიორს, გაიდენის ადმინისტრაციისთვის, — წერს Der Spiegel-ი, — ერთობლივი განცხადებებიდან, აგრეთვე, ჩანს, რომ გერმანიისა და ვაშინგტონის განხორციელებული პუნქტები, მაგრამ უკრაინის არაფრის იმედი არ უნდა ჰქონდეს. **ჯო გაიდენმა თავისი შესვლასთან დაკავშირებით უკრაინის პრეზიდენტს უკრაინის პრეზიდენტთან შეხვედრა გოლო ადგილზე გადასწია — ვაშის**

ნის ენერგეტიკული სექტორის ტრანსფორმაციისთვის „მწვანე“ ფონდში 150 მლნ ევრო შეიტანოს და ინვესტიციების დონე ნელ-ნელა 1 მლრდ-მდე გაზარდოს. მაგრამ ის, რომ შეთანხმება არ ითვალისწინებს ფინანსური დახმარების მკაფიო მექანიზმს, როგორც ის გარემოება, რომ ამ ინვესტიციების დიდი ნაწილი კერძო სექტორმა უნდა განახორციელოს, გერმანელთა უკმაყოფილებას იწვევს. გერმანიის „მწვანეთა პარტის“ წარმომადგენელ რალფ ფუქსის განცხადებით, „ის, რასაც ფედერალური მთავრობა მიიჩნევს დიპლომატიურ ნარმატებად, არის მხოლოდ კომპრომისი, რომელსაც უკრაინისა და კლიმატის ხარჯზე მიაღწიეს“. რიგითი გერმანელები კი უკმაყოფილებას ვერ მალავენ იმის გამო, რომ მათმა ქვეყანამ უკრაინის ბიუჯეტიდან უნდა გადააღწიოს თანხა არაფრის კეთებაში.

eadaily.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა პანისურაქმა

**გეოგრაფიკული-
ჩიხვის კრიზისი**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

იზაბელ ლასერს მიაჩნია, რომ პრობლემა გაცილებით ღრმავა — 2021 წლის ევროპა ხომ სრულიად არ ჰგავს 1990-იანი წლების ევროპას. იმხანად, ცივი ომის დასრულების შემდეგ, ყველა სავსე იყო ოპტიმიზმითა და იმედით. დღეს კი ევროკავშირს ხლეჩს პრობლემები და მათ შორის ყველაზე დიდი პრობლემა სულაც არ არის რუსეთთან ურთიერთობა.

Le Figaro: ევროკავშირი დასავლეთად და აღმოსავლეთად იხლიჩება

ბრიუსელში არაფინ ელოდა, რომ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები თავიანთი პოზიციას ასე თავბაზობით დაიხვეწენ

„გერმანია და საფრანგეთი ოდესღაც საკმაოდ ძლიერმოხილი სახელმწიფოები იყვნენ იმისთვის, რომ თავიანთი გადაწყვეტილებები ევროკავშირის სხვა წევრებისთვის მოეხებოდათ თავს. დღეს ყველაფერი შეიცვალა — ეს ნათლად წარმოაჩინა 25 ივნისის მოვლენებმა, როცა აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები წინააღმდეგი გამოვიდნენ გერმანიისა და საფრანგეთის წინააღმდეგაზე, შეხვედრად რუსეთის პრეზიდენტ ვლადიმერ პუტინს. არადა, ორივე წლის წინათ ამ ორი სახელმწიფოს სიტყვა ყველა „ახალწვეულისთვის“, მათ შორის „პოლონეთისა და ბალტიისპირეთის ქვეყნებისთვის კანონი იყო“, — წერს პოპულარული ფრანგული ყოველდღიური გაზეთი Le Figaro.

სალვინი, ლე პენი და ორბანი

ფრანგული გამოცემა აღნიშნავს, რომ „ახალწვეულებში“ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები იგულისხმება. დიდი ხნის განმავლობაში ითვლებოდა, რომ ეს ქვეყნები ევროკავშირში მოსვლიდან ბედნიერი უნდა ყოფილიყვნენ და მათ მეტი არაფერი სჭირდებოდათ, მაგრამ დღეს ცხადია, რომ ეს იყო დროებითი ილუზია, რომელიც თანდათან ქრება.

„ჩვენ გვეგონა და საბჭოთა კავშირის დანგრევის მომენტი არასწორად გვეგონა, რომ საბოლოოდ და სამუდამოდ გავიმარჯვეთ. ახლა კი ვხედავთ, რომ თვითონ ევროკავშირის შიგნით დაიწყო კამათი და დაპირისპირებები“, — მოჰყავს Le Figaro-ს საფრანგეთის ეროვნული საკრებულოს საერთაშორისო საქმეების კომიტეტის ხელმძღვანელ შან-ლუი ბურლანდის ციტატა.

რატები დემოკრატებზე უფრო ეფექტიანები აღმოჩნდნენ, რაც ევროკავშირისთვის დარტყმა იყო.

ამ მიზეზების გამო „ევროკავშირის დამფუძნებლებს“, ესენი კი არიან საფრანგეთი, გერმანია, ბელგია და სხვა დასავლური ქვეყნები, უკვე აღარ შეუძლიათ, ევროკავშირის დანარჩენი ქვეყნების მხარდაჭერა მოიპოვონ, ლაპარაკი აღარ არის მათთვის რამე გადაწყვეტილების თავსმოხვევაზე.

ამას ანგელოზებდა „ერთმანეთისადმი ნდობის დაკარგვა“ უნდა.

მაგრამ სტატიის ავტორ იზაბელ ლასერს მიაჩნია, რომ პრობლემა გაცილებით ღრმავა, 2021 წლის ევროპა ხომ სრულიად არ ჰგავს 1990-იანი წლების ევროპას. იმხანად, ცივი ომის დასრულების შემდეგ, ყველა სავსე იყო ოპტიმიზმითა და იმედით. დღეს კი ევროკავშირს ხლეჩს პრობლემები და მათ შორის ყველაზე დიდი პრობლემა სულაც არ არის რუსეთთან ურთიერთობა.

La France et l'Allemagne ne font plus la loi en Europe

ANALYSE - Pendant longtemps, les deux pays de l'UE ont cru qu'il serait facile d'imposer leurs valeurs aux nouveaux venus. Une illusion qui vole en éclats.

Par Isabelle Lasserre

Publié le 06/07/2021 à 19:45, mis à jour hier à 09:40

ევროპის ნახევარი ევროკავშირის მიერ თავსმოხვეულ მულტიკულტურულ განიხილავს, როგორც ანტიეტალის თავისი ქვეყნების, და მულტიკულტურის რეკომენდაციების სანაღმდეგოდ მოქმედებს“, — წერს ლასერსი.

„კიდევ ერთი გამყოფი ხაზია ზნეობა და სექსუალური ქცევები“, — წერს Le Figaro. დასავლეთ ევროპაში ყველა მიიჩნევს თავს პროგრესულად, იცავს ტრანსგენდერებსა და წინააღმდეგი არ არის ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინების. აღმოსავლეთ ევროპაში ამის გაგონებაც კი არ სურთ. უნგრეთი მარტო არ არის ამ პროტესტში. საქმე იქამდეც მივიდა, რომ ევროპის პარლამენტში შეიქმნა ნა-

საფრანგეთისა და გერმანიის მცდელობები, აეშულებინათ აღმოსავლეთი ევროპა, დათანხმებულიყო მიგრაციული ტვირთის განაწილებას და „პოლონური“ ან „უნგრული“ კვოტებით მიღწეული მიგრანტები, ფუჭი აღმოჩნდა. ევროპის ნახევარი ევროკავშირის მიერ თავსმოხვეულ მულტიკულტურულ განიხილავს, როგორც ანტიეტალის თავისი ქვეყნების და სწორედ მულტიკულტურის რეკომენდაციების სანაღმდეგოდ მოქმედებს

არც ისე დიდი ხნის წინათ ევროპის „ძველი“ ქვეყნები დარწმუნებული იყვნენ, რომ აქვთ უფლება და შეუძლიათ, თავიანთი დემოკრატია თავს მოახვიონ მსოფლიოს, მაგრამ ამ თავდაჯერებულობისგან ბევრი არაფერი დარჩა. „ჩინეთისა და რუსეთის ავტორიტარული ხელისუფლებებიც ყველა ფრონტზე ავიწროებენ ევროპას, — აღნიშნავს გამოცემა, — და ეს ყველაფერი იმიტომ ხდება, რომ ავტოკ-

ციონალ-პატრიოტების აღიანსი, რომელშიც შევიდა არა მხოლოდ უნგრეთის პრემიერი ვიქტორ ორბანი, არამედ ფრანგი პოლიტიკოსი მარინ ლე პენი და იტალიის შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრი მატეო სალვინი.

ამას გარდა, ევროკავშირში უთანხმოება წარმოიქმნა ისტორიისა და გეოგრაფიულ კი. საქმე ის არის, რომ ბასული საუკუნის ისტორიული ტრაგედიების მიმართ ხსოვნა დასავლეთ და აღმოსავლეთ ევროპას განსხვავებული აქვთ და ამას ვერაფერს უხარხვებენ. „მას ვერაფერს შეეძლოს“, — ხაზს უსვამს იზაბელ ლასერსი, მაგრამ ყველა ეს წინააღმდეგობა, ერთად აღებული, ევროპას განსაზღვრავს თავისი თავისი პოზიციის საფუძვლად არა სხვა მნიშვნელობის საზღვარზე, არამედ ცალკეულ ოჯახებზე გადის. არადა, შან-ლუი ბურლანდის აზრით, „ევროკავშირის ფუნქციონირება შეუძლია მხოლოდ საერთო კონსენსუსის ბაზაზე“, რომელიც დღეს არ არსებობს.

„ევროპის აღმოსავლეთში აშკარად მნიშვნელოვანია ევროკავშირის გრანდების წინააღმდეგ, ამბოხის ჩასახშობად და ცალკეული ქვეყნების მხრიდან დადებული ვეტოს დაძლევა უფრო სერიოზული რამ დასჭირდება, ვიდრე უბრალო უმრავლესობით კენჭისყრა.

არ შეიძლება იმის დაშვება, რომ ევროპის ორი ნაწილი იყოს ორი უკიდურესად დაპირისპირებული ნაწილი, რომელიც ერთმანეთისთვის თვალის გასწორება არ შეუძლიათ“, ასკვნის Le Figaro.

pravdoryb.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

ევროსაბჭოს ყოფილა პრეზიდენტმა ევროკავშირს დასულა უწინასწარგებულა

ევროსაბჭოს ყოფილი ხელმძღვანელის, დონალდ ტუსკის, განცხადებით, ევროკავშირს დასულა ემუქრება. პოლიტიკოსის თქმით, „თუ გაერთიანების სხვა წევრებიც გაიზიარებენ ვარშავისა და ბუდაპეშტის მაგალითს, რომლებიც ბრიუსელს დაუპირისპირდნენ, ევროკავშირმა არსებობა შეიძლება შეწყვიტოს“, — იუწყება გამოცემა Daily Express-ი.

ევროსაბჭოს ყოფილი პრე-

ზიდენტის, დონალდ ტუსკის, თქმით, დაპირისპირებებმა, რომლებიც აღმოსავლეთ ევროპაში მნიშვნელოვანია, შეიძლება გამოიწვიოს პროცესის დაწყება, რომელიც ბლოკს დაშლის. ვარშავისა და ბუდაპეშტის თვალსაზრისი ისეთ საკითხებზე, როგორც არის სასამართლო ხელისუფლების დამოუკიდებლობა და პრესის თავისუფლება, განსხვავდება ბრიუსელის თვალსაზრისისგან.

ტელეინტერვიუში, რომელიც რამდენიმე დღის წინათ ჩამოართვეს, ტუსკმა იწინასწარმეტყველა, რომ, თუ პოლონეთსა და უნგრეთს ევროკავშირის კიდევ რამდენიმე წევრი მიბაძავს, ევროკავშირის დაშლა დაიწყება.

ევროპის კომისიამ სასამართლო პროცესი დაიწყო უნგრეთის წინააღმდეგ იმის გამო, რომ ბუდაპეშტმა მიიღო კანონი, რომლის მიხედვით სკოლებში იკრძალება ისეთი

მასალების გამოყენება, რომელიც პრომოსექსუალიზმის პროპაგანდას ემსახურება. მოგვიანებით ევროკომისიამ, აგრეთვე, წამოიწყო სასამართლო პროცესი პოლონეთის წინააღმდეგ, რომელმაც ქვეყანაში შემოიღო „ლგბტ პროპაგანდისგან თავისუფალი ზონები“.

russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაძე

აქაზაჩი ინტერვიუ

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1930 წელს ვსაქოლოდ მარკულოვა (სახელმწიფო უშიშროების 1-ლი რანგის კომისარი, საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგე 1921-1938 წწ.) ბერიას წერილი მისწერა: „ამ ვრცელდება ხმაები თქვენი ტფილისიდან წასვლის შესახებ... თხოვნით მოგმართათ: არ დამივიწყოთ. იმ შემთხვევაში, თუ მართლა გადაწყვიტა ამიერკავკასიის დატოვებას, ძალიან გთხოვთ, წამიყვანოთ თქვენთან, იქ, სადაც იქნებით. ქალაქი და სამსახურებრივი მდგომარეობა არ მაინტერესებს — მზად ვარ, ვიმუშაო თქვენ გვერდით“.

ხვა მასალას, არა ხანერ, არამედ ჩვეულებრივ მაგისტრანს, მიუხედავად იმისა, რომ მშვენიერი კაბინეტი ჰქონდა მინ მოწყობილი. როგორც წესი, ხელში ფანქარი ჰქონდა მომარჯვებული და ამონაწერებსა და შენიშვნებს აკეთებდა მუდამ. დღეში 300-400 გვერდს კითხულობდა — დანაწევრებული უშიშროების მასალებით და დასრულებული საკავშირო სააგენტოების ინფორმაციების ჩათვლით. მკითხველი, ალბათ, იფიქრებს — რა თქმა უნდა, შვილი მამის უნიკალურ და გამორჩეულ ნიჭზე წერს და ინტელექტუალური ადამიანის პორტრეტს გვიხატავსო. გიპასუხებთ: **ჩვეულებრივი ადამიანი მსოფლიო რევოლუციური ხელში ვერ შეიძლება დატაკი საქართველოს გადაქცევას სსრკ-ის ერთ-ერთ მდიდარ რესპუბლიკად, სულ რაღაც, უმოკლეს დროში. ჩვეულებრივ ადამიანი, თუნდაც რევოლუციური ხელში, ვერ განახორციელებდა ატომურ პროექტს... და არ დაგვიწყდით, რომ ბერიას უმაღლესი განათლება დასრულებული არ ჰქონდა, რაზეც ესოდან შესტკიოდა გული.**

„ფიქრობ, ჩემი წასვლა ამიერკავკასიიდან უკეთესი იქნება, — წერდა ბერია ორჯონიკიძეს, — მე 10 წლის განმავლობაში სახელმწიფოს პოლიტიკურ ორგანოებში (ПЦУ) მუშაობით თვალში ვერხირები არამხოლოდ ანტისაბჭოთა და კონტრრევოლუციურ ელემენტებს, არამედ ზოგიერთ ჩვენს ამხანაგსაც კი. რამდენი ადამიანი მიესალმება ტაშით ჩემს წასვლას, რამდენი მოვაბეზრებ თავი მუდმივი კონტროლითა და ნაკლოვანებების გამოაშკარავებით. მათ უნდოდათ, რომ ნაკლი დაფარული ყოფილიყო. აქ, ირგვლივ იმდენი დეფექტი და ლაფსუსია“.

აღსანიშნავია, რომ საქართველოში ყოველთვის იყო ახლო ბლური ურთიერთობა და რევოლუციის შემდეგაც ასე მოხდა. რას ვგულისხმობ? იმას, რომ ბატონები კი შეცვალეს პარტიულმა მუშაკებმა, მაგრამ ნათესავეები ხომ კვლავ დარჩნენ ნათესავეებად, ურთიერთობები — ურთიერთობებად, რომლებიც რევოლუციონებოდა მეგობრობით, ნათესაობით, ჯგუფური ინტერესებით, სხვადასხვა კავშირით და მხოლოდ ბოლოს(!) — საქმით. ბევრ უპიზოდში ლავრენტი ბერიას სწორედ მაშინ ამბობდა სიმართლეს, როცა, გუნდური კანონის თანახმად, უნდა გაჩემებულიყო. და, როგორც ვიცით, არ ჩუმდებოდა... ბერიას სიტყვებს მოვიშველიებთ: **„იწყებან ყველა ისტორიის ჩამთხან დაკავშირებას, რაც კი ოდესმე მომხდარა საქართველოსა თუ აზიურკავკასიაში. წავიდა ამხანაგი ქართველი კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი, მგზავლობა იმ. წავიდა ამხანაგი მამია (კავკასიის საოლქო კომიტეტის 1 მდივანი), უთითებან ჩაგვა. მოხსნან ბაქოელი ამხანაგები — ესაც იმ ვარ. მრავალი ამხანაგის აზრით, იმ ვარ ყველა იმ უბედურების თანადათავი, რაც ბოლო ხანს დაატყდათ თავს. გამოდის, იმ ვარ**

ლუბის გამგე 1921-1938 წწ.) ბერიას წერილი მისწერა: „ამ ვრცელდება ხმაები თქვენი ტფილისიდან წასვლის შესახებ... თხოვნით მოგმართათ: არ დამივიწყოთ. იმ შემთხვევაში, თუ მართლა გადაწყვიტა ამიერკავკასიის დატოვებას, ძალიან გთხოვთ, წამიყვანოთ თქვენთან, იქ, სადაც იქნებით. ქალაქი და სამსახურებრივი მდგომარეობა არ მაინტერესებს — მზად ვარ, ვიმუშაო თქვენ გვერდით“.

წერილის შინაარსი უფრო მარტივად რომ გავიგოთ, ცოტა ხნით დავივიწყოთ ბერიას მომავალი დანიშნულებები და რჩება ერთი ფაქტი: მერკულოვს არ შეიძლება სცოდნოდა, რა დანიშნულებები ელოდებოდა ლავრენტი ბერიას მომავალში, ასე რომ, აქ არაფერი მიანიშნებს იმაზე, რომ ის ცდილობს, მიეტმანოს პერსპექტიულ მუშაკს, რომელსაც წინ ელოდება დიდი კარიერა. ის, უბრალოდ, ხედავდა იმას, რაც ხდებოდა იმხანად ბერიას გარშემო — ბერია უსიამოვნებებშია, მასზე კბილებს ილესავს გავლენიანი ადამიანების უმეტესობა და იწყება მისი დევნა (როგორც რუსები იტყვიან, травля). ასე რომ, გამორიცხულია, მერკულოვს სცოდნოდა, რომ მოსკოვში ბერიას საქმე სასიკეთოდ წავიდოდა.

1931 წელს ლავრენტი ბერია ერთდროულად ხდება საქართველოს კომუნისტური პარტიის პირველი მდივანი და ბოლშევიკების საკავშირო კომუნისტური პარტიის ამიერკავკასიის საოლქო კომიტეტის მეთორე მდივანი, ხოლო ერთი წლის შემდეგ — ამიერკავკასიის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი. მოგეხსენებათ, სტალინი კარგად იმასსოვრებდა საქმიან და ნიჭიერ პოლიტიკურ ორგანიზატორებს, მაგრამ არც ისე კარგად იცნობდა ბერიას, თვითონ რომ მიელო ასეთი გადაწყვეტილება — სვეცსამსახურის უფროსი რესპუბლიკის ხელმძღვანელად დაენიშნა. პოლიტიკურის ნეერებიდან ბერიას იცნობდნენ მხოლოდ **ორჯონიკიძე** და **პიროვი**, თუმცა კიროვი 1926 წლიდან ლენინგრაღში მსახურობდა და შორს იყო კავკასიის საქმეებისგან; ასე რომ, ბერიას კანდიდატურა სტალინის უეჭველად ორჯონიკიძემ წარუდგინა. მეორე მხრივ, ვითარება საქართველოში საგანგაშო იყო. **ამბროსე, გარიამ ინტრიგების მთავარი** და **ამსახურებრივი რევოლუციონერი** შიილიაბა ასაც იყო და „ჩაჩოჩა“, მაგრამ არა ინტრიგებით, არამედ საქმიანად და ის ბარამოვა, რომ ბერია იყო ერთ-ერთი სტალინელი, ესაც გასათვალისწინებელია და იმის არც ინვესტი. დიხა, სახელმწიფოებრივი თვალსაზრისით, საჭირო იყო ერთგული სტალინელის დაყენება რესპუბლიკის სათავეში, და, თუნდაც ჩაიხსინ. საბოლოო ჯამში, არაფერი რომ არ გააკეთებინა ბერიას საქართველოს ეპოქისთვის, საქართველოს რუსეთი რომ მოეპოვებინა, მაგრამ ეს იყო უშიშროების ნაბიჯი, პირველ რიგში, სტალინის გულად... და ეს ყველაფერი გაკეთდა 1918 წელს.

2021 წლის 25 ივლისს ჩავს კავს, ბერიას ონიანს 85 შეუსრულდა!

კიდევ თხუთმეტი ლექსს მოგიკლვნი...

ვერ ისვენებს, ბორგავს ქარი, გულზე მძიმე დარდი აწევს, ჩამოსულა სვანეთიდან და ურეკში ტალღას არწევს...

ეხეთქება სადაც კლდეებს გეძებს მთაში, გეძებს ბარად, შენი სულის ნაწილია. სურს, რომ შენთან იყოს მარად.

აფრა ჩამოფხრინა ყველას — გეშია თუ ბორანია, თეთნულდიდან დაძრულია, უშუბას ნაამბორალია...

წამო, ავეყვით სვანეთისკენ, თოფით დავერიოთ ვერძებს, დაგვეკარგე, ვერ გპოულობთ, მე და ქარი ერთად გეძებს.

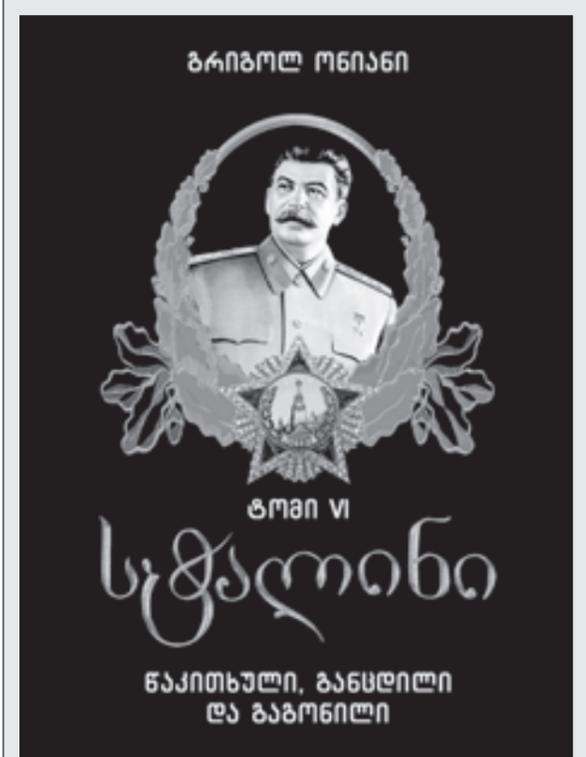
განმარტოვდი ყველასაგან, შემდგარი ხარ თითქოს ბერად, თუმც მუშლივით დაგსევია, წლებმაც ვეღარ დაგაბერა.

ამ თაობამ შენგან იცის ბორგვა ბნელის და უკუნის, მაჯებზე გაქვს დახვული მატყინე საუკუნის.

შეეყარა ეს თაობა სენს მძიმეს და განუკურნებს... შენთან ერთად მოაბიჯებს ორი დიდი საუკუნე.

ახლა შენს წინ ზღვალივლივებს შავად, ვერცხლისფრად და ლურჯად, შენ იმ კაცის გახდი ბურჯი,

ვალერი კვარაცხელია 2021 წლის 25 ივლისი

ყურადღება!

„გიგლუსის“ მალაზიანთა ქსელები შეგიძლიათ შეიძინოთ საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარის, პატრონ გრიგოლ ონიანის წიგნ „სტალინის“ 80-6 ტომი, რომელიც თავმოყრილია ფაქტობრივი მასალაზე კაცობრიუბის ისტორიაში უდიდესი პოლიტიკოსის, დიპლომატისა და მხედართმთავრის შესახებ.

Table with columns: Районы, 1926, 1939, 1959, 1979, 1989, 1999, 2009, 2019. Rows include districts like Батумский, Абхазский, etc.

ლავრენტი ბერიას ბლოკნოტი, რომელიც დაწერილია ალანარილი ჩანის და სხვა სუბტროპიკულ მცენარეების მოწვევებით (ესაქონატი ბრიგოლ ონიანის მუშაობიდან)

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ერთ დღეს ჟურნალისტები მიხვდნენ, რომ მათ გუშაობას აკონტროლებდნენ. მათ საიდუმლოდ შეკრიბეს აქტივისტების საერთაშორისო ჯგუფი და შეიმუშავეს ბაიოპროფილის გეგმა. უნდა ითქვას, რომ გეგმის განხორციელება შედეგი გამოიღო — ჟურნალისტებმა სპეცსამსახურებს მოუგეს! სხვათა შორის გეგმის დეტალები დღემდე უცნობია. ჯგუფი არ ასაჯაროებს მონაცემებს მოპოვების არხებს და გასაგებია, რატომაც. ვილამ კალი-ან რისკავდა, რომ ჟურნალისტებს საიდუმლოდ მონაცემებს გადასცემდა, მაგრამ ფაქტი ფაქტად რჩება: ჯგუფის მონაცემები გამოაჩვენეს, რომ უკანონოდ უსმენდნენ არა მხოლოდ მათ, არამედ სხვა უამრავ ადამიანს. ზედმეტი რაიმე ამოტივტივდა ევროკავშირის სპეცსამსახურებს უფლებები და მცველებს, პროფკავშირების აქტივისტებს — ეს კონსტიტუციისა და სხვა კანონების პირდაპირი დარღვევაა.

ევროპაში გამოჩნდნენ ადამიანები, რომლებმაც ფრანგებს ჩაამწარეს წმინდა დღესასწაული — ბასტილის აღების დღე. ამ დღეს პარიზში გაიმართა პომპეზური სამხედრო აღლუმები ცხენებითა და თვითმფრინავებით, სიმღერა „მარსელიოზის“ შესრულებითა და მასობრივი გასართობი ღონისძიებებით ნიღბებში.

მოკლე განმარტება, რას ზემოქმედებდა ფრანგები: 1789 წლის 14 ივლისს, ბასტილის შტურმისას სიმბოლური მოვლენა მოხდა: თავგადაკულმა მონარქისტმა, ბასტილის ციხის კომენდანტმა ბარნარ რანე დე ლონე არ მოისურვა გააფთრებული მებრძოლებისთვის ციხის კარის გაღება, მიუხედავად იმისა, რომ იქ დასაცავი არავინ იყო — მხოლოდ რამდენიმე წვრილი თაღლითი იჯდა. ბასტილის კარი კომანდორის, გაჯიუტებულ კომენდანტს თავი მოჰკვეთეს, შუბზე წამოაგეს და პარიზის ქუჩებში დაატარებდნენ. ბრბო აღტაცებული იყო, ეს ყველაფერი გადაიზარდა თავისუფლებაში, თანასწორობასა და ძმობაში.

და ახლა, სადღესასწაულო დღეებში მოულოდნელად გამოჩნდა ჯგუფი მწარე უკანონო, რომლებმაც ყველაფერი გააფთხეს. ეს ადამიანები ბრაფიტის უცნობი შემთხვევები რომ ყოფილიყვნენ, კიდევ არაფერი, მაგრამ ისინი არიან ცნობილი ჟურნალისტები ისეთი პოპულარული გაზეთებისა, როგორებიც არის „ზიუდლოიჩე სანიტუნი“, „სანიტი“, „ბარდინი“, ამერიკული „ვაშინგტონ პოსტი“, გერმანული ტელეარხები NDR-ი, WDR-ი და კიდევ სხვა 15 რადიოცენტრი, რომლებმაც გამოაქვეყნეს ბაიოპროფილის შედეგები, რომ არანაირი ქმობა, მით უმეტეს თანასწორობა და თავისუფლება ევროპაში არ არის, არამედ არის ნებისმიერ თავისუფლად მოაზროვნე ადამიანზე ტოტალური კონტროლი.

როდის დაიწყო ეს ყველაფერი? დაიწყო იმით, რომ ერთ დღეს ჟურნალისტები მიხვდნენ: მათ მუშაობას აკონტროლებდნენ. მათ საიდუმლოდ შეკრიბეს აქტივისტების საერთაშორისო ჯგუფი და შეიმუშავეს ბაიოპროფილის გეგმა. უნდა ითქვას, რომ გეგმის განხორციელება შედეგი გამოიღო — ჟურნალისტებმა სპეცსამსახურებს მოუგეს! სხვათა შორის გეგმის დეტალები დღემდე უცნობია. ჯგუფი არ ასაჯაროებს მონაცემებს მოპოვების არხებს და გასაგებია, რატომაც. ვილამ კალი-ან რისკავდა, რომ ჟურნალისტებს საიდუმლოდ მონაცემებს გადასცემდა, მაგრამ ფაქტი ფაქტად რჩება: ჯგუფის მონაცემები გამოაჩვენეს, რომ უკანონოდ უსმენდნენ არა მხოლოდ მათ, არამედ სხვა უამრავ ადამიანს. ზედმეტი რაიმე ამოტივტივდა ევროკავშირის სპეცსამსახურებს უფლებები და მცველებს, პროფკავშირების აქტივისტებს — ეს კონსტიტუციისა და სხვა კანონების პირდაპირი დარღვევაა.

რისთვის მოჰკვეთეს თავი მონარქისტს

მსოფლიოს წამყვანი მედიასაშუალებების ჟურნალისტებს სპეცსამსახურები უთვალთვალდნენ

აქვე ტერორიზმთან დაკავშირებული დანაშაულებების, კონტრადაზვირება უსმენს და უთვალთვალდა. რისთვის? თავისუფლად აზროვნებისა და „გრძელი ენისთვის“.

კონტროლის პროგრამა 2016 წელს ამოქმედდა და დღეს ის 50 ათასამდე სატელეფონო ნომერს მოიცავს. იმ პირებს შორის, რომლებსაც

სპეცსამსახურები უსმენდნენ და უთვალთვალდნენ, არიან ბრიტანული გამოცემა Guardian-ის, ახალი ამბების სააგენტოების — AFP-ის, Reuters-ის, გაზეთების — The New York Times-ის, Le Monde-ს, El Pais-ის ჟურნალისტები, აგრეთვე, ტელეარხების — CNN-ის, Radio Free Europe-ს, Sender Al-Dshasira-ს კორესპონდენტები.

სებულება, რომელიც აწარმოებს ჯაშუშებისთვის განკუთვნილ მონაცემებს მხოლოდ სოლიდური მყიდველებისთვის — სპეცსამსახურებისა და სახელმწიფო დაწესებულებებისთვის.

ისრაელის პროდუქტს უპირატესობა აქვს ანალოგებთან შედარებით. ის ადვილად ძლევს ქსელური ოპერატორების მიერ თავიანთი სატელეფონო არხებისთვის შექმნილ ფიფქს, მაგალითად, WhatsApp-ის ან Signal-ის.

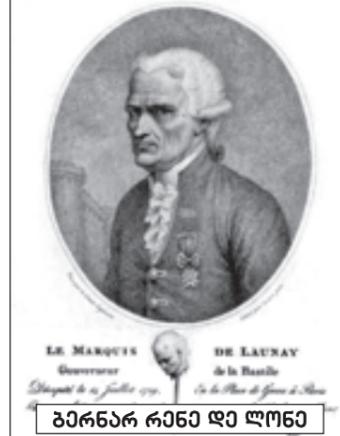
„პეგასის“ ეფექტიანობის დონე ისეთი მაღალია, რომ ის სპეციალისტების მიერ შეფასებულია, როგორც ყველაზე მონიწივე მონაცემთა ელექტრონული ჯაშუშების სფეროში და კიბერიარადიდ ითვლება.

წამყვანი ევროპული მედიასაშუალებების მფლობელები ცდილობენ, სკანდალი დუმის ფარდის ჩამოფარებით მიაჩუმათონ, მაგრამ ნათქვამია, კალმით დაწერილ ნაჯახით ვერ ამოიშობი. ჩვენ, ალბათ, ვინილავთ ევროპის ქვეყნების პარლამენტაში ოპოზიციის მოთხოვნებს ამ საკითხის განხილვის შესახებ, აგრეთვე, დაზარალებულთა მიერ სასამართლოში შეტანილ სარჩებებს, მაგრამ საეჭვოა, ამან რამე შეცვალოს არსებულ პოლიტიკურ სიტუაციას.

დროა, დავსვათ რიტორიკული კითხვა: რისთვის მოჰკვეთეს თავი რენე დე ლონეს? თავგადაკულნი მონარქისტები ხომ მართალი იყო: თქვენ არ გაქვებოდათ არც თავისუფლება, არც თანასწორობა და არც ქმობა!

fondsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელიძე

ეს ადამიანები ბრაფიტის უცნობი შემთხვევები რომ ყოფილიყვნენ, კიდევ არაფერი, მაგრამ ისინი არიან ცნობილი ჟურნალისტები ისეთი პოპულარული გაზეთებისა, როგორებიც არის «ზიუდლოიჩე სანიტუნი», «სანიტი», «ბარდინი», ამერიკული «ვაშინგტონ პოსტი», გერმანული ტელეარხები NDR-ი, WDR-ი და კიდევ სხვა 15 რადიოცენტრი, რომლებმაც გამოაქვეყნეს ბაიოპროფილის შედეგები, რომ არანაირი ქმობა, მით უმეტეს თანასწორობა და თავისუფლება ევროპაში არ არის, არამედ არის ნებისმიერ თავისუფლად მოაზროვნე ადამიანზე ტოტალური კონტროლი

დამსახურება

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პოლიტიკური განხეთქილებისა და კულტურული ფასეულობების მემკვიდრეობის გამოვლენის მიზნით პირობები აშშ-ის სამხრეთში მცხოვრები რესპუბლიკელების 2/3-სა და დასავლეთ სანაპიროს მკვიდრი დემოკრატების ნახევარს ქვეყნიდან გამოყოფა და საკუთარი სახელმწიფოს შექმნა სურს.

აშშ-ისა და დიდი ბრიტანეთის კვლევითი ორგანიზაციების — BrightLine Watch-ისა და YouGou-ის გამოკითხვის შედეგები სენსაციური აღმოჩნდა: აშშ-ის სამხრეთში მცხოვრები რესპუბლიკელების 66%-სა და დასავლეთ სანაპიროს მკვიდრი დემოკრატების ნახევარს სურს, რომ აშშ-ს გამოეყო.

მთავარი დასკვნა, რომელსაც ამ გამოკვლევის ავტორები აკეთებენ, არის ის, რომ რესპუბლიკელთა ელიტები უფრო აქტიურად აღვივებენ სეპარატისტულ ვენებს, ვიდრე მათი კოლეგა-დემოკრატები — 2020 წელს რესპუბლიკური პარტიის ოფიციალური პირები და კანონმდებლები ტეხასში, ვაიომინგში, ფლორიდაში, მისისიპისა და მიჩიგანში საჯაროდ განიხილავდნენ აშშ-დან გასვლის საკითხს.

მოთქვას საარჩევნო კანონმდებლობაში ცვლილებების შეტანის თაობაზე.

ექსპერტთა გამოკითხვის მთავარი დასკვნა არის შემდეგი: მკაცრი საინფესტიციო პოლიტიკა, უზენაესი სასამართლოს ბლოკირება ან სასამართლოში მოსამართლეების კანდიდატურების ბლოკირება, ამომრჩევლებზე ზემოქმედება, ფლიბუსტიერი (სენატორების მიერ ტრიბუნის მიტაცება სიტყვიერ ხშირად გამოსვლის გზით) — კანონპროექტების განხილვა, არჩევნების შედეგების დამტკიცებაზე და ა.შ.

ექსპერტები სერიოზულ საფრთხეს ხედავენ იმ კანონპროექტებში, რომლებიც ხელს უწყობს ადგილობრივი არჩეული თანამდებობის პირების პოლიტიკურ დამოუკიდებლობას და ზღუდავს ფოსტის მემკვიდრეობის მიცემას.

მოხსენებაში, აგრეთვე, აღნიშნულია, რომ პოლიტიკური განხეთქილებისა და კულტურული ფასეულობების გამოვლენის მიზნით პირობები აშშ-ის სამხრეთში მცხოვრები რესპუბლიკელების 2/3-სა და დასავლეთ სანაპიროს მკვიდრი დემოკრატების ნახევარს შეეხოდა.

ექსპერტთა აზრით, ეს ვითარება პოტენციურად სახიფათოა ამერიკული დემოკრატიული ნორმებისა და ინსტიტუტებისთვის და, როგორც არასდროს, მნიშვნელოვანია, შეცნობიერება ხაზგასმით აღნიშნონ ეს რისკები ჩვენი მმართველობის სისტემისთვის", — ნათქვამია გამოკვლევის შედეგებისადმი მიძღვნილ მოხსენებაში. ვითარების შესასწავლად BrightLine Watch-მა და YouGou-მა ერთ ჯგუფში გააერთიანეს პოლიტოლოგები ადემოკრატიული პრაქტიკის, მისი შედეგებისა და პოტენციური საფრთხეების მონიტორინგისთვის, შემდეგ კი, გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, მოხსენება გამოაქვეყნეს.

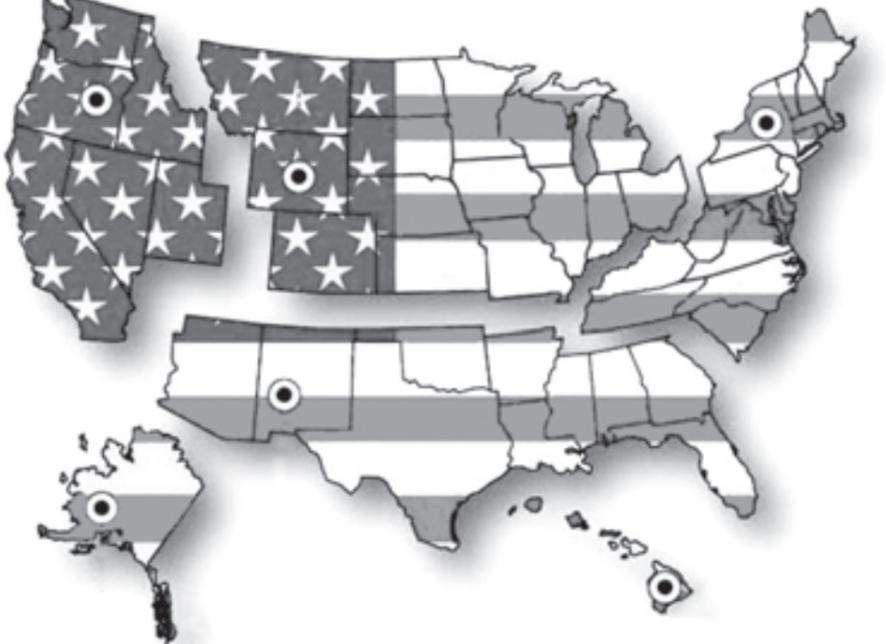
წინასწარ უნდა ითქვას, რომ გამოკვლევის შედეგებმა ძალიან შეაშფოთა ქვეყნის მთელი მოსახლეობა, რომელიც აშშ-ის სამხრეთში მცხოვრები რესპუბლიკელების 66%-სა და დასავლეთ სანაპიროს მკვიდრი დემოკრატების ნახევარს შეეხოდა.

აი, რა წერია მოხსენებაში: „როცა ქვეყანას 245 წელი უსრულდება, ამერიკელებს აქვთ თავიანთი დემოკრატიის მდგრადობის გამო შეშფოთების მიზეზი. 2021 წლის ივნისში ჩვენ შერჩევით გამოკითხვით რიგითი ამერიკელები და პოლიტოლოგები აშშ-ში დემოკრატიის შედეგებზე, საფრთხეებზე, რომლებსაც ის ეჯახება და იმის შესახებ, როგორ და რა გზებით უნდა გადაწყვიტონ პოლიტიკოსებმა ეს საკითხები. ჩვენ აღმოვაჩინეთ ღრმა პარტიული პოლარიზაცია წარმოდგენებში იმის შესახებ, რა არის სწორი და რა არასწორი ამერიკული დემოკრატიაში, და იმ ნაბიჯებზე, რომლებიც უნდა გადაიდგას, ეს ყველაფერი რომ გამოსწორდეს. ამას გარდა, ექსპერტებმა შეშფოთება გა-

აშშ-ში აკვეთრად მოიხატა სეპარატისტულმა განწყობებმა

სამხრეთითა 44% მხარს უჭერს აშშ-დან გასვლას, დასავლეთ სანაპიროზე (რომელიც, აგრეთვე, მოიცავს ალასკას და ჰავაის კუნძულებს) აშშ-დან გასვლის მომხრეა აპარიკალთა 39%, მაგრამ დემოკრატებს შორის ეს მაჩვენებელი გაცილებით დიდია — 47%, რესპუბლიკელების ეს მაჩვენებელი კი 27%-ს არ აღემატება, დამოუკიდებელთა რაოდენობა 33%-ია, აშშ-ის სამხრეთი, აგრეთვე, დასავლეთი სანაპირო აშშ-ის ის ორი რეგიონია, რომლებშიც დამოუკიდებლობის მომხრე ადამიანების რაოდენობა გაცილებით მეტია, ვიდრე ქვეყნის სხვა ნაწილებში.

მედს სურს, აშშ-დან გასვლა, ამის მსურველია რესპუბლიკელთა 43%, დამოუკიდებლების — 35%, დემოკრატები კი მხოლოდ 17%-ს შეადგენენ.

BrightLine Watch-მა ამ ციფრებს „დამორჩენველი“ უწოდა, უზენაესი სასამართლოში კი — „ყველაზე საგანგაშო მონაცემები, რაც კი ბოლო პერიოდში უნახავს“. ინტერნეტით, გამოყოფის მომხრე ამერიკელთა უმრავლესობა უფრო „პარტიულ სიგნალებს“ გზავნის. მისი აზრით, ერთ-ერთი მიზეზი, რომლის გამოც გამოყოფის მომხრეთა რაოდენობა მეტია რესპუბლიკური პარტიის წარმომადგენლებში, არის ის, რომ ქვეყანაში „პარტიული ელიტები უპასუხისმგებლოდ უწყობენ ხელს არაჯანსაღი პროცესის განვითარებას“.

მაგრამ ინტერნეტით უფრო მეტად არ მიუყვება აშშ-ის მთელ ტერიტორიაზე დემოკრატიებისა და დამოუკიდებლობის დიდ რაოდენობაზე, რომლებიც, აგრეთვე, მხარს უჭერენ აშშ-დან გასვლას, აშშ-ის ცენტრში მცხოვრები ამერიკელები ყველაზე ემყოფილები არიან, მაგრამ გამოყოფის მომხრეთა რაოდენობა აქაც არ არის ცოტა — 30%.

აშშ-ში სეპარატისტული განწყობა უახლოეს ხანში, როგორც ჩანს, არ შემცირდება. BrightLine Watch-ი აღნიშნავს, რომ ბოლო ექვსი თვის განმავლობაში მოიმატა დონალდ ტრამპის მომხრეთა რაოდენობა, რომლებიც ჯო ბაიდენის პრეზიდენტად არჩევის პროტესტის ნიშნად 6 იანვარს შტურმით შეიჭრნენ კაპიტოლიუმში.

უნდა ითქვას, რომ მსგავსი გამოკითხვები საკმაოდ ხშირად ტარდება, რაც შესაძლებლობას იძლევა, მიღებული მონაცემების საფუძველზე განისაზღვროს ტენდენციები. რა თქმა უნდა, ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინების აღიარებით ლგბტ თემების ლეგალიზაციის მცდელობები, რასობრივი არეულობები (განსაკუთრებით სამხრეთით მდებარე შტატებში), თეთრი სახლის საგარეო პოლიტიკის საერთო იმედგაცრუება — ეს ის „აგურები“ა, რომლებიც შენდება ამერიკელების სეპარატისტიზმში.

აშშ-ის ისტორიაში ეს არ არის პირველი შემთხვევა, როდესაც ამერიკელებს სურთ, რამდენიმე სახელმწიფოდ დაიყონ. ამ მხრივ ყველაზე დასამახსოვრებელი იყო 1860-იანი წლები, როცა სამხრეთის შტატები — სამხრეთი კაროლინა, მისისიპი, ფლორიდა, ტეხასი, ალაბამა, ვირჯინია, ლუიზიანა, ჯორჯია, ტენესი, არკანზასი და მისისიპი — გამოეყვნენ ფედერაციას და ამერიკის კონფედერაციული შტატები შექმნეს, ამან კი სამოქალაქო ომი გამოიწვია.

russtrat.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბანაილაძე

გამოკვლევის შედეგებმა ძალიან შეაშფოთა ქვეყნის მთელი მოსახლეობა, რომელიც აშშ-ის სამხრეთში მცხოვრები რესპუბლიკელების 66%-სა და დასავლეთ სანაპიროს მკვიდრი დემოკრატების ნახევარს შეეხოდა.

ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინების აღიარებით ლგბტ თემის ლეგალიზაციის მცდელობები, რასობრივი არეულობები (განსაკუთრებით სამხრეთით მდებარე შტატებში), თეთრი სახლის საგარეო პოლიტიკის საერთო იმედგაცრუება — ეს ის «აგურები»ა, რომლებიც შენდება ამერიკელების სეპარატისტიზმში.

აღვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლოებით, ბოროტებით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურიტ, მკვლელობით, შუღლით, ვერაბობით, უზნეობითა და მახეზღარობით. ცილისმნამაზღენი, ღვთის მოქულენი, შურაცხმყოფენი, ამპარტავანენი, მკვეხარენი, ბოროტბამზარხველენი, მშობლების ურჩენი.
(მოციქულ პავლეს წერილი რომელთა მიმართ, 1,29-30)

ელექტრონიკა — ახალი სიტყვა პედიგინაში...

ამერიკულ სკოლას ნება დართეს, უმკურნალოს და აღზარდოს მოსწავლეები ელექტრონიკით. „აღმოჩენის“ გამოყენების თაობაზე გადაწყვეტილება სასამართლომ მიიღო.
ელექტრონიკის გამოყენებები აგრესიული მოსწავლეების წინააღმდეგ.
„ჩვენ ვიბრძოდით და ვიბრძობთ ჩვენი ახლო მოსახლის სიცოცხლის დასაცავად... მკურნალობის ამ მეთოდის გამოყენებით უკიდურეს შემთხვევაში“, — განაცხადეს მოსწავლეთა მშობლებმა სააპელაციო განცხადებაში, — რადგან ზემოქმედების სხვა საშუალება აგრესიული ბავშვების მი-

მართ არ არსებობს. როტენბერგის ცენტრი ერთადერთი სკოლაა აშშ-ში, რომელიც თავის მოსწავლეთა მიმართ ელექტრონიკის გამოყენებას იგი არაერთხელ გააკრიტიკეს ინვალიდების უფლებათა დამცველებმა, მათ შორის ინვალიდთა უფლებების დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციამ და გაერომ, მაგრამ უშედეგოდ.
თავის ვებსაიტზე სკოლა ამტკიცებს, რომ იგი ეფექტიან განათლებას და მკურნალობას თავაზობს მოსწავლეებს, რომლებსაც დარღვეული აქვთ ემოციურ-ქცევითი ნორმები და გამოირჩევიან ფსიქიატრიული პრობლემებით, — იუნება Independent.

ქიდავ ერთმა მოღალა დაადანაშაულა მენსონი კალაძობაში

ეს მოდელი ემლი მორგან სმიტლიანია. მან უჩივლა ამერიკულ მომღერალ მერილინ მენსონს (ბრაიან ჰიუ უორნერს) ადამიანებით ვაჭრობის გამო. ქალიშვილი იყო რიგით მეთოხე მომჩივანი, რომელმაც მუსიკოსის წინააღმდეგ გაილაშქრა, — იუნება Bolling Stone.
სმიტლიანმა აღიარა, რომ ორი წლის განმავლობაში მენსონი მასზე ძალადობდა. ქალიშვილის თქმით, მენსონი ორი წლის განმავლობაში სცემდა რეგულარულად, დანით აყენებდა ჭრილობებს, ასევე აიძულებდა, ეტარებინა შავი საცვალე კინოსტუდიის შენობაში. აუპატიურებდა მძინარეს. გაუტყუებდა ცხვირს და ა.შ. მათ შორის ახლო ურთიერთობა 2010

წლიდან 2013 წლის დასაწყისამდე გრძელდებოდა.
გავრცელებულ ინფორმაციაში ხაზგასმულია, რომ მენსონი სმიტლიანს ფსიქოლოგიურად თრგუნავდა. ქალიშვილის ჩვენებით, მუსიკოსი ინახავდა მის შიშველ ფოტოებს, რომლებსაც შანტაჟისტების იყენებდა.
ცნობილია, რომ მენსონის სადიზმზე ლაპარაკობდა სერიულ „ველური დასავლეთის ვარსკვლავი“ ევან რიჩიუ პუდრი. იგი აღნიშნავდა, რომ მუსიკოსმა მას „ტვინი გამოურევცა“ და „აიძულა, დამორჩილებოდა“. მენსონს უჩივლა ინგლისელმა მსახიობმა მსემ ბინანკომაც, ბრალად წაუყენა გაუპატიურება და სექსუალური ხასიათის ქმედება.

ნეოლიბერალური უნებობა

კანის კინოფესტივალზე ჯანსაღი არაჰინ დარჩა

დაავადნენ მაყურებლები ახალი ფილმის ნახვის შემდეგ, იმდენად ძნელი აღსაქმელი გახდა რეჟისორ შიშული დიშპორნოს ახალი სურათი. რამდენიმე ათეული მაყურებელი ისე ცუდად შეიქნა, რომ საჭირო გახდა სასწრაფო საექიმო დახმარების გამოძახება.
დიუკორნოს ფილმი არის სისხლი, ძალადობა, დაკვირვებითი მკვლევარები, ორგანიზაციები, რომლებშიც მონაწილეობს მთავარი გმირი მამაკაცი, იგივე ქალი — ტრანსგენდერი.
მეორე ფილმი „გარდატეხა“ საფრანგეთის ჯანდაცვის სისტემის კრიზისზეა, რომელიც დაემთხვა იმდროინდელ „ჟაკერის“ — ყვითელი ჟილტვების“ მანიფესტაციას.
პარიზელი უზრუნველყოფითი ბურჟუაზიის წევრი, რომელიც მიჩვეული იყო კერძო კლინიკების ხვედრდევან მომსახურებას, პარიზის სახელმწიფო სტაციონარის ჯოჯოხეთში აღმოჩნდება. ეს ფილმი ერთი შეხედვით, მორიდებული „სოციალური“ სურათია.
მაგრამ ეს მხოლოდ ერთი შეხედვით.
ბურჟუაზიის წევრი ლესბოსელები არიან. მკურნალი, უფრო ზუსტად — მედა, რომელიც ერთ-ერთ ქალს ამქვეყნიური უბედურებიდან გამოვარსკვლავი“ ევან რიჩიუ პუდრი. იგი აღნიშნავდა, რომ მუსიკოსმა მას „ტვინი გამოურევცა“ და „აიძულა, დამორჩილებოდა“. მენსონს უჩივლა ინგლისელმა მსახიობმა მსემ ბინანკომაც, ბრალად წაუყენა გაუპატიურება და სექსუალური ხასიათის ქმედება.

ტის — შაპ ოდინარის ფილმი „პარიზი, მე-13 ოლქი“. ქალს უყვარს კაცი (გაიხიარეთ!), მაგრამ იმას იგი უყვარს, რადგან უყვარს სხვა (დავიბნით!), და კიდევ, მას უყვარს მესამე იგი (დავითრგუნეთ!). აი, ეს მესამე იგი პირველზეა უყვარებული.
ოდინარი, რომელიც კინოში სახელგანთქმული მამის, მიშელ ოდინარის, კვლავ გამხვავა, ჯერ რომან პოლანსკისთან მემორტაჟედ მუშაობდა, ფილმ „პროფესიონალის“ (ბალმონდო რომ მონაწილეობს) სცენარის თანავტორი იყო, ამჯერად პოლიამორულ (მრავალსქესიან სიყვარულზე) გადაერთო.
ფილმები, რომლებიც ზემოთ დავასახელეთ, ღონისძიების ორგანიზატორების მიერ შეჩვენებული საუკეთესო სურათებია. მთავარ კონკურსში მონაწილე ფილმი ამა თუ იმ რაკურსით ლგბტ (ამჯერად ანბანის კიდევ რომელიღაც ასო დაუმატეს ამ აბრევიატურას, მგონი „ქ“, მაგრამ რას ნიშნავს, ვერ ვეტყვი) თემის ცხოვრებას აღწერს.
ასეთი სურათების რაოდენობა კონკურსში მონაწილე ფილმების ერთი მოთხენია და პრაქტიკულად მიგვანიშნებს იმ ტენდენციაზე, რომელიც კინემატოგრაფში დღეს არის დამკვიდრებული და რამდენიმე წლის პერსპექტივაშიც უცვლელად დარჩება.
ასეთია სამომავლო ტრენდი: მათ, ვინც ოცნებობს დაგებული წითელი ნობით აღმასვლას, კარგად იცინან, რომ მოქმედი პირების სწორედ ასეთი კრებული და მსგავსი ფაბუ-

ფესტივალზე ჩამოდის სტილისტიკის არმია, რომელიც მონაწილეებს ყოველდღიურად ახალი ტანსაცმლით შემოსავს, ასევე — ძვირფასეულობის გამჭირავებელთა დივიზიონი.
ამ ბაზრის მოთამაშეთა კონტრაქტები ფესტივალის მონაწილეთა პრაქტიკულად ყოველთვის ბარტერულია.
გლობალური კორპორაციები და კომპანიები ეძებენ ნებისმიერ შესაძლებლობას კოლოსალური მოგების მისაღებად.
სწორედ გლობალური ელიტების იდეები და ფასეულობანი უნდა გახდეს საყოველთაოდ მისაღები და დამკვიდრდეს, როგორც „ახალი ნორმა“ და საამისოდ არის მოწოდებული კანის კინოფესტივალი.
ვინც არ დაემორჩილება, „რეაქციონერებად“ და პროგრესის მტრებად შერაცხავენ, ჯიბის პრესა განახორციელებს რიტუალურ აუტოდაფეს და საქმე გაჩარხდება.
კულტურულმა რეჟისორებმა, რომელმაც გადაიგვიჯინა მთელს ევროპაზე ფეხი რუსეთზე ნაიტება. როგორც, მაგალითად, იგივე „პროგრესიზმის“ თვალსაზრისით, როცა სახელგანთქმული თეატრის სცენაზე რანეესკიას როლში შეცადნენ ძალიან ვინრო წრეში ფართოდ ცნობილ ტრანსგენდერ ნატასას გამოყვანას. შედეგი შეიძლება მხოლოდ ფიასკო ყოფილიყო და ასეც მოხდა, რადგან საზოგადოებამ იკითხა: „ბოდიშს ვინდით, მაგრამ რატომ გსურთ კლასიკური პიესა თეატრის ოდესღაც წვეროსანი დიაციების ცირკად გადააქციოთ?“
თეატრმა მყისიერად ყველაფერი უარყო — დეზავუირება მოახდინა.
როცა შაბათ საღამოს ფესტივალის სასახლის სცენაზე მრავალგანზომილებიანი სიყვარულის ტრანსგენდერებისა და სხვა აქტივისტი-ხუნველების კომპანია გამოვა, რა თქმა უნდა, შეგვეცოდება კოლექტიური ევროპა და, ასევე, „მთელი ცივილიზებული მსოფლიო“. ისევე, როგორც გულდაწყვილთა თავად ფაბრიციო სალინას ლუკინო ვისკონტის უკვდავი შედევიდან „ლეოპარდი“.
ზუსტად 58 წლის წინათ იტალიური ნეორეალიზმის ერთ-ერთი ფუძემდებლის ეს ქმნილება დაჯილდოვდა „პალმის ოქროს შტოთი“.
„ლეოპარდი“ დააჯილდოვეს იმიტომ, რომ ეს დიდი ფილმი იყო.
და არა იმიტომ, რომ ვისკონტი იყო გეი.
სულიერების კიბის იმ საფეხურების დასაძლევად, რომლებიც ნიჭიერებას „ქვემო სართულიდან“ გამოყოფს და განასხვავებს ევროპულ კინოს, ნახევარ საუკუნეზე ცოტა მეტი დრო დაჭირდა.

ვიუხედავად ყველაფრისა, ქართველი ერი კვლავაც უსმენს და იცავს თავის პატრიარქს, რომელიც უქადაგებს მრევლს, რომ „ადამიანი ვალდებულია, იბრძოდეს ბოროტების წინააღმდეგ. ვინ უნდა იყოს ჩვენი დასაყრდენი ამ ბრძოლაში? — ღმერთი, ძრისტი, ჭეშმარიტება, სიმაართლე.

2 აგვისტო ერის მამის, წმ. ილია მართლის ხსენებისა და საქართველოს პატრიარქ ილია II-ის ანგელოზის დღეა. ამ დღეს მართლმადიდებელი ეკლესია ასევე მოიხსენიებს სპარსთაგან წამებულ წმ. სალომე ქართველსა და ელია წინასწარმეტყველს, თხოთის მთასა ზედა აღსრულებულ სასწაულს, რომელიც წმ. მეფე მირიანს შეემთხვა.

«ნათელი ქრისტესი განგუანათლებს ყოველთა»

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწინდისისა და უნებარესის, ილია მეორის ანგელოზი და

1977 წელს, როდესაც ილია II აღსაყრდა საპატრიარქო ტახტზე, მძიმე მდგომარეობაში იყო ჩვენი ეკლესია, მცირე იყო მორწმუნეთა რაოდენობა. მიუხედავად ამისა, მან მოახერხა დამონაფეხა და დაბრუნება ქართველი ხალხისა ეკლესიაში...

მან ღვთის ძალითა და მადლით ააღორძინა საეკლესიო და სამონასტრო ცხოვრება, გახსნა სასულიერო სასწავლებლები მამის, როდესაც ეს თითქმის წარმოუდგენელი იყო. იგი იყო და არის მშვიდობისმოყვარე ყველგან და ყველა საკითხში, რომელიც ადაამიანთა და ერთა ურთიერთობებს შეეხება...

დღეს უწინდისი ილია მეორე ერის ბურჯია. ბევრი მცდელობის მიუხედავად, მის ავ-

ტორიტეტს ანტიქრისტიებმა ვერაფერი დააკლეს.

როგორც პატრიარქი ბრძანებს, „დღეს, სამწუხაროდ, ჩვენთანაც და მთელ მსოფლიოშიც ბაბილონსა და ნინევიას ემსგავსება ცხოვრება. წახალისება ხდება თავშეუკავებლობის, გარყვნილების, ცილისწამების, სიცრუის, ავსიტყუარობის, უზნეობის, მორწმუნეთა გრძნობების შეურაცხყოფის, ათეიზმის, ხოლო ამის მოქმედთა მიმდევრობა მისაბაძ საქმედ ითვლება“.

მიუხედავად ყველაფრისა, ქართველი ერი კვლავაც უსმენს და იცავს თავის პატრიარქს, რომელიც უქადაგებს მრევლს, რომ „ადამიანი ვალდებულია, იბრძოდეს ბოროტების წინააღმდეგ. ვინ უნდა იყოს ჩვენი დასაყრდენი ამ

ბრძოლაში? — ღმერთი, ქრისტე, ჭეშმარიტება, სიმაართლე. „ნათელი ქრისტესი განგუანათლებს ყოველთა“ — ეს ნათელი იმდენად ძლიერია და ცხოველყოფელი, რომ იგი აცხიკროვნებს ხილულსა და უხილავს სამყაროს, აღწევს ადამიანის სულისა და სხეულის ყველა ნაწილს, იგი ანათებს, უხმოებს ქვეყანას, გარდაქმნის მას, გან-

საკუთრებით ბრწყინვალედ ანათებს სიბნელებში, რომელიც ცდილობს მის შთანთქმას, მაგრამ სიბნელები, თუმცა დიდია თავისი მოცულობით, უძლურია ნათელი, რომ იგი აცხიკროვნებს ხილულსა და უხილავს სამყაროს, აღწევს ადამიანის სულისა და სხეულის ყველა ნაწილს, იგი ანათებს, უხმოებს ქვეყანას, გარდაქმნის მას, გან-

ერის მამა — წმიდა ილია მართალი

1987 წელს საქართველოს ეკლესიის წმიდა სინოდმა განიხილა ილია ჭავჭავაძის ღვაწლი ერისა და ეკლესიის წინაშე და განაჩინა: „ილია ჭავჭავაძე შერაცხილ იქნას წმიდანად და ეწოდოს მას ილია მართალი“.

წმიდა ილია მართალმა სიცოცხლეშივე შეუწოდო თავის მკვლელებს ცნობილი ლექსით „ლოცვა“: მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა მინა, მუხლმოდრეკილი, ღმობიერი ვდგავარ შენ წინა; არცა სიმდიდრის, არც დიდების თხოვნა არ მინდა, არ მინდა, ამით შეურაცხყო მე ლოცვა წმიდა... არამედ მსურს მე, განმინათლდეს ცით ჩემი სული, შენგან წამცნების სიყვარულით აღმენთოს გული, რომ მტერთათვისაც, რომელი თუნდა გულს ლახვარი მკრან, გათხოვდე: „შეუწდე, არ იციან, ღმერთო, რას იქმან!“

წმიდა სალომე ქართველი, სპარსთაგან წამებული

წმიდა სალომე ქართველის შესახებ ცნობას გვანდობს იერუსალიმის ჯვრის მონასტრის სვინაქსარი: „ამასვე დღესა (ძვ. სტ. 20 ივლისი) წამებულია სალომე ქართველისა, რომელი პირველ შესცთა სპარსთა მიერ და ქრისტე უარყო. ამისა შემდგომად კუალად აღიარა სარწმუნოებაი ქრისტესი და თავი წარეკუეთა და ცეცხლისამიერ სრულ იქმნა წამებაი მისი“.

მიტროპოლიტი ტიმოთე (გაბაშვილი) თავის „მიმოსლვაში“ აღნიშნავს, რომ „მუნ (ე.ი. იერუსალიმის ჯვრის

მონასტერში) წამებულა წმიდა მონამე სალომე, რამეთუ შეუწყრიესთ უსჯულოთა და დატყვებისათვის სჯულისა აიძულებდნენ რა, განბასრა სარწმუნოება მათი მხნემან მან. ამის შემდგომად ცეცხლითა და მახვილითა უწამებიათ სანატრელი იგი“. როგორც ჩანს, სალომე ქართველი იყო იერუსალიმის დედათა სავანეში მოღვაწე ქალი. ვარაუდობენ, რომ ის ენაბა წმიდა ლუკა იერუსალიმელის (+1227, სს. 12 თებერვალი) მოწამებულის ალსასრულის შვიდაც.

ხსენება თხოთის მთასა ზედა აღსრულებული სსწაულისა, რომელი შეემთხვა წმ. მეფესა მირიანს

ერთ დღეს მეფე მირიანი საანადიროდ წავიდა თხოთის მთაზე. მოუხდა უჩინო მტერი, გულში კვლავ ჩაუდო კერბთა და ცეცხლის სიყვარული და მახვილით მოწყვეტა ქრისტიანეთა. მან გადაწყვიტა მცხეთაში დაბრუნებისთანავე ქრისტიანთა განდევნა და წინოს მოკვდინება. მთაზე ასულ მეფეს მზე დაუბნელდა, უკუნი ღამე ჩამოწვა. შეშინებულმა მირიანმა კერპებს შესთხოვა დახმარება, მაგრამ ისინი უგრძობი იყვნენ მლოცველის მიმართ. მაშინ მეფემ ჯვარცმულ ღმერთს შეავედრა თავი და მოხდა სასწაული: განათდა, მზე გამობრწყინდა. მირიანმა განაიყრნა ხელნი აღმოსავლისაკენ და თქვა: „შენ ხარ ღმერთი ყოველთა ზედა ღმერთთა, უფალი ყოველთა ზედა უფლებათა, ღმერთი, რომელსა წინო იტყ-

ვის“. მცხეთაში დაბრუნებული მეფე წინოსთან მივიდა, მისი რჩევით მეორე დღესვე მოციქულნი წარავლინა საბერძნეთს კონსტანტინე მეფესთან და სთხოვა, მღვდლები გამოეგზავნა ნათლისღებისთვის.

მცხეთელთა მონათვლის შემდეგ წმინდა ნაძვის ხისაგან გამოთლილი სამი ჯვარი აღმართეს თხოთის მთაზე, ქალაქ უჯარმასა და იმ ბორცვზე, რომელზეც ახლა მცხეთის ჯვრის მონასტერია. ვახუშტი ბატონიშვილის მიხედვით, „თხოთის მთასა ზედა მოიქცა მეფე მირიან ქრისტიანედ. ან არს მუნ ნიში ჯუარისა, რომელი აღმართა წმიდამან წინომ, სუეტისაგან გამოკუეთილი“. თხოთის მთაზე შემორჩენილია VII-VIII საუკუნეების ჯვრის ფორმის წმინდა წინოს ეკლესია — ალაიანის წინონწინდის ეკლესია.

მეორედ მოსვლაზე ელია წინასწარმეტყველი ანტიქრისტეს სახილავლად უნდა მოვიდეს

ერთ-ერთი უდიდესი წინასწარმეტყველი ელია თეზბიტელი ლევიტელთა ტომიდან აღმოცენდა ქრისტეს შობამდე ცხრაას ხუთი წლის წინათ. ნეტარის ზედწოდება მისი მოზოლოური ქალაქის, თეზბას, სახელიდან მომდინარეობს (ეს ქალაქი, ერთი ვარაუდით, გალილეაში მდებარეობდა, სხვა მოსაზრებით კი — მდინარე იორდანეს მახლობლად, გალაადის ქვეყანაში). ეპიფანე კვიპრელის ცნობით, როცა ელია დაიბადა, მამამისმა იდუმალი ჩვენება იხილა: კეთილსახიერი ჭაბუკები ცეცხლის ალში ხვედნენ ახალშობილს და ცეცხლით კვებავდნენ.

ელიამ სიყმაწვილიდანვე ღმერთს უძღვნა თავი. უდაბნოში განმარტოვდა

და მკაცრ მარხვაში, ლოცვასა და ღვთის განგებულებაზე ფიქრში ატარებდა დღეებს. უფალმა მას საწინასწარმეტყველო მსახურებისათვის უსჯულო მეფე ახაბის ზეობისას მოუწოდა.

უფლის ნებით, წინასწარმეტყველი ელია ცეცხლოვანი ეტლებით იქნა აღტაცებული ზეცად. ეკლესიის სწავლებით, იგი მეორედ მოსვლაზე ანტიქრისტეს სამხილებლად ენოქთან ერთად უნდა მოვიდეს და ხორციელი სიკვდილიც დაითმინოს (გამოცხ. 11,2-9). საეკლესიო გადმოცემით, ელიას ხალეწი საქართველოშია დაფლული, სვეტიცხოვლის ტაძარში, წმიდა ელია წინასწარმეტყველის სახელობის ეკედერში.

პარკვლავი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

— ჟურნალისტი რომ ყოფილიყავით, — ჰკითხა ნანის სიუჟეტის ავტორმა, — თქვენ წინ კი ნანი ბრეგვაძე მჯდარიყო, რას შეეპირობოდით?
— ნანი, როგორ ახერხებდით ამ ყველაფრის გაკეთებას? და სხვა პასუხს, ალბათ, ვერ მიიღებდით:
— იმით, რომ ეს დიდი სიყვარულია.

ლაბინდარული ნანი ბრეგვაძე

22 ივლისს რუსეთის ფედერაციის ცენტრალურმა ტელეკომპანიებმა საგანგებო სიუჟეტები მიუძღვნეს ლეგენდარულ ქართველ მომღერალ ნანი ბრეგვაძეს.

„იგი დიდ სცენაზე სამოციანების დასაწყისში გამოვიდა. საყოველთაო სახალხო აღიარება კი 1981 წლიდან მოიპოვა, როცა ტელეკრანებიდან გაუღერდა სიმღერა „სნეგოპად“ („თოვა“).

Снегопад, снегопад, Не мети мне на косы, Не стучи в мою дверь, У ворот не кружи.

— ყოველთვის, დღესაც კი, — ამბობს ქალბატონი ნანი, — როცა ამ სიმღერას ვასრულებ, ჩემი ცხოვრების ნაწილს ვწვინავ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

— ეს სიმღერა, — შენიშნავს სიუჟეტის ავტორი **პოლინა პრემოლაევა**, — ნანის ჩანერა მხოლოდ იმიტომ, რომ კომპოზიტორმა, შეთავსებით მილი-რაევ „სნეგოპადს“.

დაც შეუდარებელი ნანი ბრეგვაძე აღნიშნავს თავის 85-ე დაბადების დღეს.

ეს იყო „პლანეტა PTP“-ის მთავარი საინფორმაციო პროგრამა „ვესტი“.

OPT-მ კი, რუსეთის პირველმა სატელევიზიო არხმა, სიუჟეტი ნანი ბრეგვაძის შესახებ დაიწყო ასე:

„მას შემდეგ, რაც ნანი ბრეგვაძემ შეასრულა ეს სიმღერა („Снегопад“), საბჭოთა კავშირში, მგონი, არავინ დაეჭვებულა, რომ ქალის სურვილი კანონია.

ეს სიმღერა ნებისმიერი უთოდანაც კი ისმოდა.

ლენინგრადში ახალი რესტორანი გახსნეს, რომელსაც დაარქვეს „Если женщина просит“.

დღეს ვამბობთ „სნეგოპად“ და ვგულისხმობთ ნანი ბრეგვაძეს, მაგრამ ეს სიმღერა კომპოზიტორმა თავდაპირველად სხვა მომღერლისთვის დაწერა.

მას მღეროდა სომეხი საოპერო „დივა“ **რანისა მარტირანი**, შემდეგ — **ვალენტინა ტოლკუნოვა**. ბრეგვაძე დიდხანს უარზე იდგა — რომანსები რა ჩემი საქმეაო.

ახლა კი თავად შეუძლია ასე გიპასუხოთ:

— რუსი კომპოზიტორები რომანსებს ჩვენთვის წერდნენ, ქართველებისთვის. ზუსტად ასეა.

Отвори потихоньку калитку И войди в тихий садик, как тень, Не забудь потемнее напидку, Кружева на головку надень.

რუსულ რომანსებს მან შეკმატა ქართული დახვეწილობა და მღეროდა ქართული აქცენტით და, როგორც ახლა იტყვიან, ბრეგვაძისეული ნაზი პიანოთი.

Вас позабыть не зная средства, Я сердцем искренно скорблю, Хотя в вас царит одно кокетство, Но я вас всетаки люблю.

— მე ვეძებდი რაღაც ახალ შტრიხებს, ახალი მელნოვები მქონდა, ბევრი იყო სიტყვა, — იხსენებს ქალბატონი ნანი.

დღეს შეიძლება ვერც წარმოიდგინოთ, რომ ბრეგვაძე მომღერლობას არც აპირებდა:

— კიდევ კარგი, რომ პიანისტი არ გავხდი, თორემ ვიჯდებოდი ახლა სახლში, — ელიმბა.

1957 წელს ახალგაზრდობის მსოფლიო ფესტივალზე მსოფლიო კოლექტივში მისი ხმა **ლეონიდა უტი-ოსოვს** მოეწონა: ამ გოგონას კარგი მომღერალი დადგება, — იწინასწარმეტყველა მან.

შვიდი წლის შემდეგ მისი სიმღერა აღიარა **შარლ აზნავური**. ამბობენ, რომ მისი გაცნობის დროს **ლეონიდა ბრანცხეივა** იხუმრა:

— შეხედეთ, მე სპეციალურად მოვიძებნე საქორწინო ბეჭედი, უცოლო რომ ვეგონოო.

— ბედნიერი ადამიანი ვარ,

ქართული ესტრადის პირველი ლედი

მას შეეძებ, რას ნანი ბრეგვაძე შეასრულა ეს სიმღერა («СНЕГОПАД»), საბჭოთა კავშირში, მგონი, არავინ დაეჭვებულა, რომ ქალის სურვილი კანონია. ეს სიმღერა ნებისმიერი უთოდანაც კი ისმოდა. ლენინგრადში ახალი რესტორანი გახსნეს, რომელსაც დაარქვეს «ЕСЛИ ЖЕНЩИНА ПРОСИТ»

საიუბილეო კონცერტი წინანდალში

ასე რომ ვუყვარვარ საზოგადოებას, — აღიარებს ნანი.

მას, ქართული ესტრადის პირველ ლედის, რუსული რომანსის დედოფალს უწოდებენ.

ანსამბლ „ორერასთან“ ერთად ბრეგვაძემ 80-ზე მეტი ქვეყანა მოიარა, ექვსკაციან კოლექტივში „თავიანთ ბიჭად“ მიიღეს და შალიკო დაარქვეს.

მაგრამ ყველაფერი ასე მარტივად არ იყო.

ანსამბლის სოლისტი გახლდათ ვახტანგ კიკაბიძე. მათ

იხე დიდხანს მიანერდნენ, რომ შეყვარებულები იყვნენ, რომ, ბოლოს და ბოლოს, ცოლქმრად აღიქვამდნენ.

— როგორც იმ ფილმში, რომელშიც თქვენი პროფესიისგან განსხვავებულ ამპლუაში

გადაგიღეს. — დიხ, ბოლოს და ბოლოს, გავთხოვდი იმ ფილმში, — გულიანად იცინის.

არც ერთ სიმღერას ორჯერ ერთნაირად არ მღერის. ამბობს, რომ რომანსი, როგორც კარგი ქართული ღვინო, დაძველებით უკეთესდება.

და ოთხმოცდახუთი წლისა მზად არის, დაამტკიცოს, რომ ასეა: კახეთში, სადაც კვლავ გამოვა სცენაზე საიუბილეო კონცერტში მონაწილეობის მისაღებად.

— ჟურნალისტი რომ ყოფილიყავით, — ჰკითხა ნანის სიუჟეტის ავტორმა, — თქვენ წინ კი ნანი ბრეგვაძე მჯდარიყო, რას შეეპირობოდით?

— ნანი, როგორ ახერხებდით ამ ყველაფრის გაკეთებას? და სხვა პასუხს, ალბათ, ვერ მიიღებდით:

— იმით, რომ ეს დიდი სიყვარულია.

ესეც სიუჟეტი OPT-ს საინფორმაციო პროგრამიდან.

***

დასასრულ, ერთი შეკითხვა, რომელზეც პასუხს ვეძებ და ვერ მიპოვია: ვეგბ თქვენ, ჩვენო ძვირფასო მკითხველო, მითხრათ, საქართველოს გარშემო მოჯარული მეგობარი და პარტნიორი ქვეყნების რომელიმე ტელეარხით გადაიყვანა მსგავსი სიუჟეტი და გამოიჩინა?

გვაცნობეთ. ჩვენი გაზეთი ხომ „საქართველო და მსოფლიო“ და ასეთი ინფორმაციის მოპოვება და გავრცელება ზედდური მედიის ამ საშუალების უშუალო მოვალეობაა!

მადლობელი დაგრჩებით. არაფა სანაბლია

1957 წელს ახალგაზრდობის მსოფლიო ფესტივალზე მისი ხმა ლეონიდა უტიოსოვს მოეწონა: ამ გოგონას კარგი მომღერალი დადგება, — იწინასწარმეტყველა მან. შვიდი წლის შემდეგ მისი სიმღერა აღიარა შარლ აზნავური. ამბობენ, რომ მისი გაცნობის დროს ლეონიდა ბრანცხეივა იხუმრა: — შეხედეთ, მე სპეციალურად მოვიძებნე საქორწინო ბეჭედი, უცოლო რომ ვეგონოო. — ბედნიერი ადამიანი ვარ,

ბატონ შახო გარბადავა პირადად არ ვიცნობ, არსად არ შეხვედრივარ და ცნობრებაში ჩვენი გზები არ გადაკვეთილა. მე მხოლოდ მისი ლექსების კრებულს გავიცანი, რომელიც, რომორც ამ წიგნიდან შევითქვამ, რიგით მეორე ყოფილა. ისიც გავიცანი, რომ მისავე კრებულში უკვე მხად არის გამოცემული. მაღლობა მინდა ვუთხრა ამ ამბავს პიროვნებას არამხოლოდ მისი შესანიშნავი ლექსებით მოგვრილი სიამოვნებისთვის, არამედ მისი კაცური ღვაწლისთვის, მისი დიდი მეცნიერებისთვის და იმ ქართული ღირსებისთვის, რომელიც მასთან ერთად ჩვენც შეგვიძლია ვიამაყოთ. იმედი მაქვს, რომ მასთან პირადად შეხვედრისა და ჩვენს მამა-პაპათა ენაზე გასაუბრების შესაძლებლობაც მომეცება.

მშობლიური, განუყრელი...

ეს არც რეცენზიაა და არც ლიტერატურული კრიტიკა, ეს პირველი შთაბეჭდილების მყისიერი გადატანაა ქალღმერთზე. ეს წუთია, დავასრულე კითხვა ახალგაშობილი პოეტური კრებულისა „მშობლიური, განუყრელი“. მისი ავტორია ჩვენს ულამაზეს კუთხეში, სამეგრელოში, დაბადებული და გაზრდილი, მაგრამ მოსკოვში განათლებამიღებული და შემდეგ საცხოვრებლად იქ დარჩენილი, ცხოვრების დიდი გზაგამოვლილი კაცი შახო გერგედავა.

ბატონი შახო გარბადავა სპეციალობით გეოლოგი ყოფილა, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი და პროფესორი, მსოფლიოს მრავალი აკადემიის წევრი, ყველაზე მიღებული და დაფასებული ადამიანი, რომელიც თითქმის 90 წელს მიტანებულია. რა საოცარია სამშობლოს განცდა. მთელი ცხოვრების განმავლობაში რა სათუთად, რა სიყვარულით, რა უჭკნობ ხატად, ავგაროზი-გული გულზე ჩამოკიდებული უტარებია მისი კუთხის, მისი სოფლის, მისი მინა-წყლის, მისი მთებისა და მისი ცის ხატი ამ საოცარ კაცს. ბატონ შახოს თითქმის მთელი მსოფლიო შემოუვლია, ყველა კონტინენტი უნახავს, მაგრამ, როგორც ირკვევა, არც ერთი ქვეყნიდან ისე არ წამოსულა, რომ საქართველოზე ლექსი არ დაეწერა. მის შემოქმედებაში ვერც ტარიანის უკიდურესი უკიდურესობა, ან ვერც ბოგლას მბრძანებელი ხეობის ბრძანება და ვერც ბალატიონის კოსმოსურ გაანათებას იზრახნოთ, მაგრამ მის პოეზიაში საშობლო მოსახლეობის მონათესავეობა ისეთი ისეთი რეალური და კანონის ნაწილია, ცრემლის ისეთ უხილავ ჟღერს მისი კვლევა, რომ სუნთქვის ფორმისა და არც არწივის ფორმის ტყვამუნი, ეს, თუ შეიძლება ასე ითქვას, უპრეტენზიო პოეზიაა, არა სხვათა წასაკითხად, არამედ თითქოს საკუთარი თავის წინაშე გულის მოსაოხებლად ამოთქმული. შახოს პოეზიაში არ არის შედარებების, მეტაფორების თუ სხვა პოეტური ხერხთა მიზნად, რაც პროფესიონალი პოეტების ხელში ერთგვარი ლიტერატურული კეკლეუცობის საგნად იქცევა ხოლმე. აქ სხვა რამ არის თვალში საცემი — განცდის სიღრმე, გრძობის სინდრე და ემოციის სიმართლე. როგორც უძვირფასესი ადამიანის დამკარგავს ვერ მოვთხოვთ მის ტრაგედიაზე თეატრალური ხერხების გამოყენებით მოთქმას, როგორც ომში დაკარგული ჯარისკაცის დედას ვერ მოვთხოვთ შვილის მოულოდნელი დაბრუნებით გამოწვეული სიხარულის გამოხატვას ესთეტიკის კანონების გათვალისწინებით, შახო გერგედავასაც ვერ მოვთხოვთ ლიტერატურის წესების ზედმიწევნით დაცვას, რადგან მის პოეზიაში, უმთავრესად, მუსიკა-

არი სულის ნოსტალგიური კვლევა ისმის და მას თითქოს სხვა დანიშნულება არც გააჩნია. თუმცა, იქნებ ესაა სწორედ ის ლიტერატურული ხერხი, რომელსაც პოეტი გვთავაზობს და ამკვიდრებს; ხერხი, რომელიც პოეტი მკითხველთან კონტაქტში არ შემოდის, თითქოს არც ითვალისწინებს მკითხველის ფაქტორს, მას სათქმელი ნაწყვეტ-ნაწყვეტ, დანაწევრებულად და იმპულსურად მოაქვს, ზუსტად ისე, როგორც არა სხვასთან, არამედ საკუთარ თავთან მოსაუბრე ადამიანები აკეთებენ... ეს ძალიან საინტერესო პოეტური ხერხია. არის ერთი ფაქტორიც, რომელიც დამახასიათებელია შახოს პოეზიისთვის. ვკითხულობთ ქართულ ენაზე დაწერილ ლექსებს, მაგრამ მუდმივად ჩაგვესმის მეგრული კილო და ინტონაციები. მეგრული სინტაქსი და სიტყვათწყობა თითქოს ეხმარება მას, რომ სათქმელი არამხოლოდ გვითხრას, არამედ ისე გვაგრძობინოს და განგვაცდევინოს, რომ ამ სათქმელის თანამონაწილედ გვაქციოს. ქართულ ლიტერატურაში ამის ანალოგი მოგვეძებნება. დიდმა ჭაბუა ამირაჯიბამ უკვდავ დათო-თაშხიაში ქართული სალიტერატურო ენა ისეთი ზომიერებითა და მაღალი მწერლური გემოვნებით გააზავა მეგრული სინტაქსით, როგორც ჩვენი წინაპრები თავიანთ უზადო კერძებს აზავებდნენ ათასგვარი სურნელოვანი სანელებლებით. შახოს პოეზიაში სამშობლოს გაუნღებელ სიყვარულთან ერთად წამყვან მოტივად შრომა და მშრომელი ადამიანი გვევლინება. საბჭოთა ეპოქაში დაბადებული და ჩამოყალიბებული ადამიანისთვის ეს თემა უცხო რატომ უნდა იყოს, მაგრამ ხომ შეიძლება, ახალ ეპოქას საკუთარი დამადავება შემოქმედისთვის, ძველის მიმართ სკეპტიციზმითა და ნიჰილიზმით განემსჭვავლა იგი და ინდივიდუალიზმის ნა-

ბატონი შახო გარბადავა სპეციალობით გეოლოგი ყოფილა, ტარიანის მხრისკენადაა და პიროვნებაში ჩვენი გზები არ გადაკვეთილა. მე მხოლოდ მისი ლექსების კრებულს გავიცანი, რომელიც, რომორც ამ წიგნიდან შევითქვამ, რიგით მეორე ყოფილა. ისიც გავიცანი, რომ მისავე კრებულში უკვე მხად არის გამოცემული. მაღლობა მინდა ვუთხრა ამ ამბავს პიროვნებას არამხოლოდ მისი შესანიშნავი ლექსებით მოგვრილი სიამოვნებისთვის, არამედ მისი კაცური ღვაწლისთვის, მისი დიდი მეცნიერებისთვის და იმ ქართული ღირსებისთვის, რომელიც მასთან ერთად ჩვენც შეგვიძლია ვიამაყოთ. იმედი მაქვს, რომ მასთან პირადად შეხვედრისა და ჩვენს მამა-პაპათა ენაზე გასაუბრების შესაძლებლობაც მომეცება.

ჭუჭში ჩაეკეტა, ან მის ლექსებშიც ისევე შემოჭრილიყო თაშხიაში ქართული სალიტერატურო ენა ისეთი ზომიერებითა და მაღალი მწერლური გემოვნებით გააზავა მეგრული სინტაქსით, როგორც ჩვენი წინაპრები თავიანთ უზადო კერძებს აზავებდნენ ათასგვარი სურნელოვანი სანელებლებით.

ყოველდღიური გარჯა, ქმედება, აი, ნამდვილი სიხარული და აი, ნამდვილი ბედნიერება! ვაშა, დიდება, შრომას და გარჯას, ვაშა და ვაშა ოფლიან მავას! ამგვარი განწყობების შემდეგ აღარ გვიკვირს, რომ შახოს ლექსებში ხშირად მეზვედებით სტალინის სახელს, არა პირდაპირ ხოტბა-დიდებას ბელადისა, არამედ სხვადასხვა კონტექსტში და სხვადასხვა რაკურსით. მაგალითად: „...და თითო გოჯი მინისა ვოლგის ნაპირის ალაგი, იმედი დედამინისა — უძლეველი სტალინგრადი“. მართლაც, სტალინგრადში ყოველი გოჯი მინისთვის დაღვრილი ზღვა სისხლი იყო დიდ სამამულო ომში იმ გარდატეხის შემტანი, რომელმაც და-

სავლური ფაშიზმისგან მთელი მსოფლიოს ხსნის იმედი ჩასახა. „იმედი დედამინისა“ ზუსტად არის ნათქვამი, მაგრამ იმავე ლექსის ფინალში ავტორს სულ სხვა განწყობილება შემოაქვს. იგი თითქოს რიტორიკულ შეკითხვებს სვამს, რომლებიც ლექსში ვერბალურად ფორმულირებული არ აქვს, მაგრამ შინაგანად, ქვეტექსტში, ერთმნიშვნელოვნად იგრძნობა და იკითხება: ეს რა ჰქენით? ეს როგორ იკადრეთ? კაცობრიობის მხსნელ სტალინგრადს სახელი როგორ ან რატომ შეუცვალეთ? — მიმართავს იგი პოეტის ამ რისხვის ლოგიკურ ობიექტს, რომელსაც, რა თქმა უნდა, არ აკონკრეტებს, და მის მთელ ამ აღშფოთებას, დიდ სამამულო ომში გამარჯვების სულისჩამდგმელისა და უმაღლესი მხედართმთავ-

რის მიმართ გამოვლენილი ისტორიული უსამართლობის გამო გამოთქმულ პროტესტს პოეტი ამ ორ სიტყვაში გასაცარი ემოციურობით ატეხს: „სირცხვილია, სირცხვილია, სირცხვილია, ვოლგოგრადი!“ ბატონ შახო გერგედავას პირადად არ ვიცნობ, არსად არ შეხვედრივარ და ცნობრებაში ჩვენი გზები არ გადაკვეთილა. მე მხოლოდ მისი ლექსების კრებულს გავიცანი, რომელიც, რომელიც უკვე მხად არის გამოცემული. მაღლობა მინდა ვუთხრა ამ ამბავს პიროვნებას არამხოლოდ მისი შესანიშნავი ლექსებით მოგვრილი სიამოვნებისთვის, არამედ მისი კაცური ღვაწლისთვის, მისი დიდი მეცნიერებისთვის და იმ ქართული ღირსებისთვის, რომელიც მასთან ერთად ჩვენც შეგვიძლია ვიამაყოთ. იმედი მაქვს, რომ მასთან პირადად შეხვედრისა და ჩვენს მამა-პაპათა ენაზე გასაუბრების შესაძლებლობაც მომეცება.

მის შემოქმედებაში ვერც ტარიანის უკიდურესი უკიდურესობა, ან ვერც ბოგლას მბრძანებელი ხეობის ბრძანება და ვერც ბალატიონის კოსმოსურ გაანათებას იზრახნოთ, მაგრამ მის პოეზიაში საშობლო მოსახლეობის მონათესავეობა ისეთი ისეთი რეალური და კანონის ნაწილია, ცრემლის ისეთ უხილავ ჟღერს მისი კვლევა, რომ სუნთქვის ფორმისა და არც არწივის ფორმის ტყვამუნი, ეს, თუ შეიძლება ასე ითქვას, უპრეტენზიო პოეზიაა, არა სხვათა წასაკითხად, არამედ თითქოს საკუთარი თავის წინაშე გულის მოსაოხებლად ამოთქმული. შახოს პოეზიაში არ არის შედარებების, მეტაფორების თუ სხვა პოეტური ხერხთა მიზნად, რაც პროფესიონალი პოეტების ხელში ერთგვარი ლიტერატურული კეკლეუცობის საგნად იქცევა ხოლმე. აქ სხვა რამ არის თვალში საცემი — განცდის სიღრმე, გრძობის სინდრე და ემოციის სიმართლე. როგორც უძვირფასესი ადამიანის დამკარგავს ვერ მოვთხოვთ მის ტრაგედიაზე თეატრალური ხერხების გამოყენებით მოთქმას, როგორც ომში დაკარგული ჯარისკაცის დედას ვერ მოვთხოვთ შვილის მოულოდნელი დაბრუნებით გამოწვეული სიხარულის გამოხატვას ესთეტიკის კანონების გათვალისწინებით, შახო გერგედავასაც ვერ მოვთხოვთ ლიტერატურის წესების ზედმიწევნით დაცვას, რადგან მის პოეზიაში, უმთავრესად, მუსიკა-

ბრძოლვო ოინანი, საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარე; სტალინის ფენომენის კვლევის საერთაშორისო ცენტრის დამფუძნებელი

გეორგორდ გეორგორდ...

www.geoworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მინიატურული კურორტი კალა-ენ-პორტარი დანახვისთანავე შეგიყვარდებათ. პლაჟზე ჩასასვლელად 180-საფეხურიან კიბეზე დაშვება მოგიწევთ (ასვლისასაც ამდენივე უნდა აიაროთ). სასტუმროები და კოტეჯები განლაგებულია კლდეებზე, რომლებიც ბარს ერტყმის ქვიშიან სანაპიროს. წყალი ისეთი გამჭვირვალეა, რომ ფსკერის დათვალიერებას შეძლებთ.

თუ არ გიყვართ პლაჟზე დასვენება, ეს ნიშნავს, რომ თქვენ, უბრალოდ, არ ყოფილხართ პლაჟზე — ზედმეტი არაფერი, მხოლოდ ლაფვარდოვანი ყურეები, ტროპიკული კორომები და აბრეშუმით რბილი ქვიშა. საუკეთესო პლაჟების სარეიტინგო სია სხვადასხვა პრესტიჟული გამოცემისა და მოგზაურების შეფასებების გათვალისწინებით არის შედგენილი. თქვენ კი შეგიძლიათ, ამოირჩიოთ საუკეთესოთა შორის საუკეთესო და ზაფხულის ცხელ დღეებში შესანიშნავად დაისვენოთ.

სიყვარულის პლაჟი, კუნძული მარიატა, მექსიკა

მექსიკამ იცის საიდუმლო შენახვა: ულამაზესი პლაჟი დამალულია უკაცრიელ კუნძულზე, კლდეების შიგნით. საიდუმლო შესასვლელი ზღვის უკუქცევის შემდეგ იღება, როცა წყალი უკან იხევს. პატარა ნავით ან ცურვით ვინრო გვირავს გაივლით და მოხვედებით თეთრქვიშიან სანაპიროზე. მზის სხივების მეშვეობით, რომლებიც „გამოჭრილი“ მრგვალი ნახვრეტიდან ეცემა, წყალი სიყვარულის პლაჟზე ფირუზისფერია, კლდის კედლები კი ამ მყუდრო კუთხეს ქარისგან იცავს, ამიტომ აქ ტალღები ყოველთვის წყნარია, წყალი — სუფთა.

კალა-ენ-პორტარი, კუნძული მენოკა, ესპანეთი

მინიატურული კურორტი კალა-ენ-პორტარი დანახვისთანავე შეგიყვარდებათ. პლაჟზე ჩასასვლელად 180-საფეხურიან კიბეზე დაშვება მოგიწევთ (ასვლისასაც ამდენივე უნდა აიაროთ). სასტუმროები და კოტეჯები განლაგებულია კლდეებზე, რომლებიც გარს ერტყმის ქვიშიან სანაპიროს. წყალი ისეთი გამჭვირვალეა, რომ ფსკერის დათვალიერებას შეძლებთ. ძველი გამოქვაბულები ესპანელებს რესტორნებად და ბარებად აქვთ გადაკეთებული.

ელ-ნიდო, კუნძული პალაუანი, ფილიპინები

პალაუანის ჩრდილოეთ ნაწილთან დაჯგუფებულია ათეულობით პატარა კუნძული. თეთრ ქვიშას გადაჰყურებს მთები ტროპიკული ტყეებით. ლაგუნებში წყალი ისე ბრწყინავს, როგორც დისკო-სფერო.

მსოფლიოს ულამაზესი პლაჟები

პარდისოვანი პლაჟი პინკ სანდ ბიჩი, ბაკაის კუნძული

ფოტოების მიხედვით ძნელი დასადგენია, სინამდვილეში როგორი ფერისაა პლაჟის ქვიშა, რადგან ზოგჯერ კამკაშა ვარდისფერია, ზოგჯერ — მკრთალი. ეს არ არის ფოტოშოპი ან სინათლის თამაში. როცა თეთრი ქვიშა ერევა მარჯნისა და წითელი ნიჟარების უწვრილეს ნაწილაკებში, იღებს ნაზ ვარდისფერს, ტალღები კი ქვიშას მკვეთრ ფერებში წარმოაჩენს.

ანსე ლასიო, კუნძული პრასლანი, სეიშელი

ფირუზისფერი წყალი, რომელშიც თითოეული თევზი ჩანს, პალმები, რომლებიც ზოლიან ჩრდილებს ქმნის ოქროსფერ სანაპიროზე და გიგანტური ლოდები — ასეთია კუნძულ პრასლანის სანაპირო, სეიშელის კუნძულის პლაჟი საუკეთესო სნორკლინგისთვის.

კაიო-კოკო, კუბა

კაიო-კოკოზე პლაჟების, სასტუმროებისა და ბარების გარდა არაფერია, მაგრამ იქ მოხვედრაზე ოცნებობენ ფოტოგრაფები, დაივერები (ყვინთვის მოყვარულები), კოქტეილ „პინა კოლადასა“ და კუბური მუსიკის მოყვარულები. მომსახურე პერსონალი კუნძულზე მეზობელი ქალაქებიდან ჩადის, ამიტომ ბუნება თითქოს ხელუხლებელია, მოულოდნელად შეიძლება ფლამინგოც გამოჩნდეს. ქვიშა შაქრის ფხვნილს ჰგავს, რომელზეც მიმოფანტულია ზღვის ვარსკვლავები და მარჯნები.

ტუაჩიდა, კუნძული სარდინია, იტალია

ტუერედა ლამაზია, როგორც ველური, ძნელად მისასვლელი პლაჟები, მაგრამ მასთან მისვლა არც ისე რთულია. ტირენიის ზღვა ქალაქ კალიარის აეროპორტიდან 1 სთ-ის სავალზეა. სანაპირო დაფარულია ოქროსფერი ქვიშით. წყალი სუფთა და გამჭვირვალეა.

ყუჩი ნაპიო, კუნძული ზაჰინტოსი, საბაჰინი

შეიძლება მოგეჩვენოთ, რომ მალალი თეთრი კლდეების ფონზე ყანგმოკიდებული გემი ბუტაფორია ლამაზი ფოტოგრაფებისთვის, მაგრამ გემი ნამდვილია, როგორც კონტრაბანდისტები, რომლებმაც ის ყურეში მიატოვეს, როცა დევნიდან თავის დაღწევას ცდილობდნენ. ადგილს ჰქვია ნაპიო „გემების დაღუპვის“ ადგილი, მაგრამ ათასობით ტურისტი იქ ყოველ ზაფხულს, ბანდიტებზე ისტორიების მოსასმენად კი არა, ულამაზესი ხედების სანახავად ჩადის. ტურისტებს ნიბლავს თეთრკენჭებიანი პლაჟი, ცისფერი წყალი და მიუვალი კლდეები.

მაია-ბეი, ფი-ფი-ლეს კუნძული, ტაილანდი

მაია-ბეიზე გადაღებულია ფილმი „პლაჟი“ ლეონარდო დი კაპრიოს მონაწილეობით. ეკრანებზე ამ ფილმის გამოსვლის შემდეგ ფი-ფი-ლეს კუნძულზე დასვენება ისეთმა ადამიანებმაც კი მოისურვეს, რომლებმაც ტაილანდის შესახებ არაფერი იცოდნენ. ზურმუხტისფერი წყალი და რბილი თეთრქვიშიანი სანაპირო სამი მხრიდან მალალი კლდეებითაა გარშემორტყმული, რომლებიც ალაგ-ალაგ ტროპიკული მცენარეებითაა დაფარული. აქ ათობით ნავს, კატერსა და ბორანს ყოველდღიურად 5 ათასამდე ტურისტი მოჰყავს საცურაოდ.

მომზადდა ნიკა კორინთელმა

1892 წლის 25 ნოემბერს ფრანგმა არისტოკრატმა, ბარონმა პიერ დე კუბერტინმა, სპორტსა და ისტორიაზე შეყვარებულმა პიროვნებამ, სპორტის უნივერსიტეტში გამართულ სპორტული მოძრაობის მოღვაწეთა კონგრესზე ოლიმპიური თამაშების განახლების აუცილებლობის წინადადება წამოაყენა. გადაწყდა, რომ პირველი ოლიმპიური თამაშები გაიმართებოდა 1896 წელს ათენში.

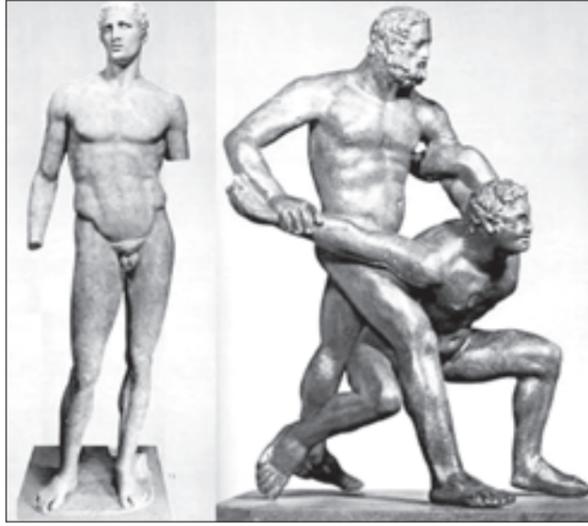
სპორტი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ოლიმპიური თამაშების ისტორია და ქართველები ოლიმპიადაზე

კორაზის (მარცხნივ) და მილონ კროტონელის ქანდაკებები

პიერ დე კუბერტინი

23 ივლისს დაიწყო და 8 აგვისტომდე გაგრძელდება X ოლიმპიური თამაშები ტოკიოში. ეს მეორე საზაფხულო ოლიმპიური თამაშებია, რომლებიც იაპონიის დედაქალაქში ტარდება. პირველი 1964 წელს გაიმართა.

ოლიმპიური თამაშების ისტორია

ოლიმპიადა, რომელიც ყოველ ოთხ წელიწადში ერთხელ ტარდება, უდიდესი მოვლენაა მსოფლიოს ისტორიაში და მილიარდობით ადამიანის ყურადღებას იპყრობს. უამრავი ლეგენდა და მითი არსებობს, როგორ ჩაეყარა საფუძველი ოლიმპიურ თამაშებს. ყველაზე პოპულარული ლეგენდის მიხედვით, ძველი საბერძნეთის მეფე **იფიტი**, რომელსაც სურდა, შეენყვიტა სისხლისმღვრელი ომები, დელფოსში გაემგზავრა, იქ, აპოლონის ტაძარში ღმერთებისგან მიიღო ბრძანება, მოეწყო ათლეტების საყოველთაო შეჯიბრება. ამის შემდეგ მეფე იფიტმა და სხვა მმართველებმა შეკრეს საღვთო კავშირი და დააწესეს შეჯიბრების წესები.

ოლიმპია, სადაც უნდა გამართულიყო თამაშები, წმინდა ადგილად გამოცხადდა, ამ ტერიტორიაზე აპოლონის იყო შვიარაღაპური პირის შესვენა. ამ წესის დამრღვევს სიკვდილით სჯიდნენ. ოლიმპიური თამაშების მიმდინარეობის პერიოდში წყდებოდა

ომები. ათლეტთა საზეიმო შეჯიბრების პერიოდულობა 1417 დღე იყო. ეს პერიოდულობა შენარჩუნებულია დღესაც — ოლიმპიური თამაშები 4 წელიწადში ერთხელ იმართება.

ძველი ოლიმპიური თამაშების ათვლა ჩ.წ. აღ-მდე 776 წლიდან იწყება, როცა ოლიმპიაში პირველად დაუდგეს ძველი შეჯიბრებაში გამარჯვებულს. ეს იყო ელიდელი (საბერძნეთის ოლქი, რომელშიც შედის ოლიმპია) **კორაზი**, რომელმაც გაიმარჯვა ერთ სტადიაზე (192,27 მ) სირბილში. ის პირველი ოლიმპიური ჩემპიონია კაცობრიობის ისტორიაში. ყველაზე სახელგანთქმული კი არის მოჭიდავე **მილონ კროტონელი**. მან ოლიმპიადაზე პირველად ჩ.წ. აღ-მდე 540 წელს გაიმარჯვა, როცა 14 წლისა იყო, შემდეგ კი — ზედიზედ 6 ოლიმპიადაზე.

გადაწყდა, რომ პირველი ოლიმპიური თამაშები გაიმართებოდა 1896 წელს ათენში — ოლიმპიური თამაშების საამშობლოში. ოლიმპიური კომიტეტის პირველი პრეზიდენტი

საქართველოს დელეგაცია ტოკიოს ოლიმპიადის გახსნის ცერემონიაზე

თანამედროვე ოლიმპიური თამაშები

კაცობრიობას ბოლო ძველი ოლიმპიური თამაშებიდან 1500-ზე მეტი წელიწადი დასჭირდა თანამედროვე ოლიმპიური თამაშებამდე მისაღწევად.

1892 წლის 25 ნოემბერს ფრანგმა არისტოკრატმა, ბარონმა პიერ დე კუბერტინმა, სპორტსა და ისტორიაზე შეყვარებულმა პიროვნებამ, სპორტის უნივერსიტეტში გამართულ სპორტული მოძრაობის მოღვაწეთა კონგრესზე ოლიმპიური თამაშების განახლების აუცილებლობის წინადადება წამოაყენა.

გადაწყდა, რომ პირველი ოლიმპიური თამაშები გაიმართებოდა 1896 წელს ათენში — ოლიმპიური თამაშების საამშობლოში. ოლიმპიური კომიტეტის პირველი პრეზიდენტი

იყო ბერძენი **დამატრიუს ვიკალასი** (ოლიმპიური თამაშების დასრულებამდე). გენერალური მდივანი — პიერ დე კუბერტინი.

პირველ ოლიმპიურ თამაშებს დიდი წარმატება ჰქონდა, მიუხედავად იმისა, რომ სულ 241 ათლეტი მონაწილეობდა 14 ქვეყნიდან.

ოლიმპიური თამაშების სიმბოლოა 5 სხვადასხვა ფერის რგოლი. ცისფერი აღნიშნავს ევროპას, მავი — აფრიკას, წითელი — ამერიკას, ყვითელი — აზიას და მწვანე — ავსტრალიას. 1924 წლიდან ტარდება ოლიმპიადა სპორტის ზამთრის სახეობებშიც.

ოლიმპიური თამაშების დევიზია **Citius, Altius, Fortius** — სწრაფად, მაღლა, ძლიერად. 5-რგოლიანი თეთრი დროშა 1920 წლიდან ყველა თამაშებზე აღიმართება.

ტრადიციული რიტუალები

* გახსნის ცერემონიაზე ცეცხლის ანთება. ცეცხლი ინთება მზის სხივების გამოყენებით ოლიმპიში, შემდეგ ჩირაღდნებს ესტაფეტით ჩააქვთ ოლიმპიადის ორგანიზატორ ქალაქში;

* ოლიმპიადის ორგანიზატორი ქვეყნის გამოჩენილი სპორტსმენი თამაშების მონაწილე ყველა სპორტსმენის სახელით წარმოთქვამს ფიცს;

* მსაჯებიც წარმოთქვამენ ფიცს, რომ მიუკერძოებლად იმსაჯებენ;

* გამარჯვებულებისა და პრიზიორებისთვის მედლების გადაცემა;

* გამარჯვებულის პატივსაცემად სახელმწიფო დროშის აღმართვა და ჰიმნის შესრულება.

1932 წლიდან ორგანიზატორები

რები ამენებენ **ოლიმპიურ სოფელს** — საცხოვრებელს თამაშების მონაწილეებისთვის.

ოლიმპიური ქარტიის თანახმად, ოლიმპიური თამაშები შეჯიბრება ცალკეულ სპორტსმენებსა და არა ეროვნულ ნაკრებებს შორის, მაგრამ 1908 წლიდან არაოფიციალურად ითვლიან საერთო გუნდურ შედეგებს მოგებული მედლებისა და დაკავებული ადგილების მიხედვით. 1-ელი ადგილი — 7 ქულა; მეორე — 5 ქულა; მესამე — 4; მეოთხე — 3; მე-5 — 2; მე-6 — 1.

ქართველი სპორტსმენები ოლიმპიადაზე

საქართველოს სპორტის ოლიმპიური ისტორია XX საუკუნის 50-იანი წლებიდან იწყება, როცა საბჭოთა ხელისუფლებამ მიიღო პოლიტიკური გადაწყვეტილება საერთაშორისო ოლიმპიურ მოძრაობაში მონაწილეობაზე. **საბჭოთა სპორტსმენები, შესაბამისად, ქართველებიც, პირველად 1952 წლის ჰელსინკის ოლიმპიადაში მონაწილეობდნენ.**

სულ საბჭოთა კავშირის დელეგაციაში (1952-1988 წლებში) და ე.წ. გაერთიანებულ გუნდში (1992 წ.) საქართველოს წარმოადგენდა 104 სპორტსმენი. 1992 წლის შემდეგ კი დაიწყო ოლიმპიურ თამაშებში საქართველოს დამოუკიდებლად მონაწილეობის პერიოდი.

პირველ, 1952 წლის XV ოლიმპიადაზე საქართველო 14 სპორტსმენით იყო წარმოდგენილი. მათ 3 ოქროს, 4 ვერცხლისა და 2 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. ყველაზე მეტი ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა სამხტომელმა **ვიქტორ სანავეზა** — 3 ოქროსა და 1 ვერცხლის. ოლიმპიადების 2-ჯერ გამარჯვებულია მოჭიდავე **ლევან თადეისვილი**.

სულ კი ქართველ სპორტსმენებს მოპოვებული აქვთ 41 ოქროს მედალი.

დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდეგ კი საქართველოს სპორტსმენებმა 32 მედალი მოიპოვეს, მათგან 8 ოქროს, 6 ვერცხლისა და 18 ბრინჯაოს.

მოამზადა ნიკა კორინთიძემ

ტოკიოს ოლიმპიადის გახსნა

